

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
16. мај 2019. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2019. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 78 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 87 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: проф. др Миладин Шеварлић, Весна Ивковић, Жарко Обрадовић, Снежана Богосављевић Бошковић.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичке групе жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника.

Реч има народни посланик Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, појавила се информација у протеклим недељама како је Влада Србије ангажовала једну истакнуту компанију која се бави лобирањем у САД како би та компанија утицала да се став Стејт департмента и америчке администрације везано за питање Косова и Метохије промени.

У складу са Пословником Народне скупштине, тражим од министра спољних послова информације – да ли је тачно да Влада Републике Србије сматра да ангажовањем лоби-фирме може да се промени став Сједињених Држава по тако важном питању као што је питање КиМ? Да ли неко мисли да може да се плати да се промени став везан за признање и чак спонзорисање независности Косова од стране САД?

Председник Републике Србије је једном приликом рекао како лоби-групе које ће бити ангазоване служе да би се Србија спремила за арбитражу са тзв. републиком Косово по питању такси које су на снази већ више од шест месеци. Апелујем на Владу Републике Србије и на председника Републике да се не иде на арбитражу, јер арбитража иза које би стајала тзв. међународна заједница, што је еуфемизам за најмоћније западне земље, не може да помогне Србији да се реши ово питање у српском интересу.

Сетите се шта се десило са данашњим Дистриктом Брчко у Републици Српској. Дакле, арбитражом је поцепана Република Српска на Брчком исто тако када су власти мислиле да ће се решити територијални спор у смислу утврђивања границе у Републици Српској.

Ако Србија захтева арбитражу, то није онда у складу са најављеном и декларативном борбом за очување Косова и Метохије у саставу Србије.

Јасно је да шест месеци након увођења такси од 100% на робу из централне Србије и става Сједињених Држава и осталих западних сила према томе, које имају механизме да то промене, јасно је да се од нас очекује да се са тим помиримо. И, надаље, очекиваће се да признамо пуну независност Косова и Метохије и омогућимо му чланство у Уједињеним нацијама.

Протекле недеље одржан је Бесмртни пук, на Дан победе, у Нишу, који је предводио командант Приштинског корпуса генерал Владимир Лазаревић. Поводом тога је Кајл Скот, иначе колонијални управник Србије, на један недипломатски, скандалозан начин коментарисао то и назвао генерала Лазаревића ратним злочинцем. Осрамотио је државу Србију и упућујем питање Влади Републике Србије – какве је мере предузела, дипломатске наравно, да се стави до знања америчком амбасадору да не може тако да се понаша према земљи домаћину, да мора да следи дипломатски протокол и да није његово да коментарише наше догађаје, били они званични или незванични?

Подсетићу вас да је Кајл Скот у једној школи у Апатину показао ђацима мапу на којој је територија Косова и Метохије одвојена од Србије. Каква је реакција надлежних органа? Да ли ми можемо да толеришемо такво понашање америчког амбасадора и да ли је могуће да је он главни човек данас у Србији и да је надлежан и председнику Републике и Влади?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има колегиница Мирјана Драгаш.

Изволите.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Хвала, председавајући.

Поштована господо посланици, данас у оквиру могућности да поставим посланичко питање подсетила бих на један важан јучерашњи датум. Наиме, 15. мај је проглашен Светским даном породице, а породица је најважнија ћелија сваког друштва и услов опстанка једног народа.

За моју посланичку групу, односно за Социјалистичку партију Србије, ово је изузетно важно питање, које може једино да се решава уз правно организовану и врло уређену помоћ државе.

Социјалистичка партија Србије је још код свог оснивања усвојила Декларацију о популационој политици и обнављању становништва и то непрекидно понавља на сваком свом конгресу и у својим партијским документима. Још тада су дефинисани проблеми, а то је да се становништво смањује, млади се теже одлучују на брак и децу, природни прираштај је негативан, да смо све старији и да је просечна старост становништва у Србији 43 године, да је 15% становништва млађе од 15 година, а 20% старије од 65, да је миграција постала велика. Основно питање јесте у ствари како усмерити решавање овог проблема.

Први пут је Влада формирана 2014. године усвојила посебан ресор, који нема посебно министарство али је одредила да овим питањем, популационом политиком и проблемима обнављања становништва се бави проф. др Славица Ђукић Дејановић, која се и као стручњак и као човек много ангажовала на овом питању окупљајући струку, науку, многе друге институције и усвајајући низ докумената, почев од Декларације Уједињених нација, Европске уније, да би створили основ којим ће се на организован начин ово питање увести у агенду активних питања Владе Републике Србије.

У оквиру тога сада бих поставила питање – које од усвојених мера по њиховој оцени су досада дале најбоље резултате, које се све мере реализују у 2019. години, каква је сарадња са локалним заједницама?

На пример, познато је да су у првој години рада овог ресора била обезбеђена средства за помоћ у 15 општина и одређено је 130 милиона динара. Већ 2018. године обезбеђено је 500 милиона и помоћ је упућена у 61 локалну самоуправу, док је следеће године већ 150 милиона више усмерено за ове сврхе.

Наравно, овај тренд треба наставити и даље. Раст је очигледан, али још увек недовољан у односу на величину проблема, то сматрамо сви, мада се прави ефекти новоуведених мера дугорочно морају чекати и виде се тек за неколико година унапред.

У склопу мера које су уведене, наравно одмах и струка, и министарка, и јавност и посланици уочили су да су потребне нове мере и побољшања, те су, колико знамо, предложене измене и допуне, између осталог, Закона о финансијској подршци породици са децом, које ће, надамо се, ускоро бити пред посланицима. Зато јавност интересује када можемо очекивати овај закон, какве мере и побољшања су предложени, и да не буду, наравно, само козметичке природе.

При томе, и даље се мора јако водити рачуна о томе шта су социјалне мере, мере социјалне политике, мада неоспорно и ове јесу те врсте, али шта су превасходно оне мере које су усмерене на решавање популационих проблема, а ти циљеви су ипак и различити. Наравно, увек се о таквим стварима мора водити рачуна да буде у оквиру могућности државе.

Шта је важно приметити? Садашњи закон је увео нове мере, неке које су раније постојале су побољшане, али ипак јавност је одмах окренула на онај негативни сегмент који није показао довољан финансијски исход. Зато сматрамо да треба подвући значај закона, значај уведених мера, намеру, циљ и организованост у решавању ових проблема и ових питања, увиђање тежине проблема и дугорочност ових задатака.

У том смислу сматрам да оно што се у ресору професорке Славице Ђукић Дејановић догађа треба потпуно оценити у позитивном смислу, да су напори министарке, науке, струке, које су у ово укључене, целе Владе, председника државе и председника наше партије усмерени сви заједно да се промене догоде, да та динамика буде жива и да она буде сваке године све већа и боља. Оваква интеракција свих фактора у ствари даје најбоље резултате и у томе има нашу подршку.

(Председавајући: Приведите крају, колегинице.)

Зато, најзад, хоћу да кажем да ово доноси право решење и праве мере, које ће сигурно бити постигнуте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Колеге посланици, ја бих поставио неколико питања што се тиче конкретно проблема људи који живе на југоистоку Србије, конкретно људи који су на територији Нишавског округа, а могу да кажем и неколико лепих и похвалних ствари везано конкретно за реконструкцију железничке пруге која је кренула са радом, где се стварно у највећем припремају радови да се ради комплетна реконструкција пруге од Ниша, преко Сврљига, Књажевца, према Зајечару, доле према Прахову, што је стварно велика ствар за све нас који живимо у том делу Србије, што је стварно

велики знак, после можда 70 година, да се овако ради нека реконструкција пруге.

На овај начин ми имамо стварно велику шансу да обезбедимо сигурнији пласман производа, робе, услуга, свега онога што иде од Луке Прахово, Бора, Борског рудника према нама, односно према Нишу и према даље, што се каже. То је за све нас врло битно.

Још нешто што је за нас врло битно, а то је завршетак Коридора 10, где се у једном делу, баш овамо према Софији, тај део пута привршава, што значи да ћемо врло брзо да дођемо до онога што сам ја говорио раније, да ће бити постављене наплатне рампе, тзв. затворен систем наплатних рампи, и где ће се у периоду који долази за све оне наше људе који долазе из Зајечара, Књажевца, Сврљига према Нишу имати потреба, ако би ишли преко ауто-пута, да се плати тај прелаз, односно да се плати наплатна рампа.

Ја сам о томе говорио и раније и говорио сам и тражио и очекујем да ћемо сада врло брзо кренути и са реконструкцијом пута, зато што је то неопходно када будемо постављали ту наплатну рампу у делу Малчанске петље. Биће потребно да се уради реконструкција пута, наставка од Малчанске петље до улаза у Ниш, то је тзв. Књажевачка улица, која је у лошем стању, која је, рекао сам, до 2010. године била у власништву државе Србије, али тада су неки стручњаци 2010. године то пребацили да буде ингеренција Града Ниша.

Требало би то да урадимо, да тај пут реконструишемо. Ја сам и у разговору са директором Дробњаком и са нашом потпредседницом Владе госпођом Зораном Михајловић разговарао и очекујем да ће се врло брзо ући у програм реконструкције тог дела пута зато што је тај пут веома битан, јер ће то бити веома битна саобраћајница, по којој ће функционисати саобраћај зато што велики број нас који путујемо овим делом магистралног пута од Ниша према источној Србији сада идемо преко ауто-пута јер је стварно у бољем стању.

Ја бих сада поставио питање, пошто сам сигуран да ће држава Србија, наш председник, нормално, и наша влада завршити оно све што је започето, да ће се урадити и овај део наставка од Малчанске петље до Књажевачке улице, до улаза у Ниш, да ће тај део пута бити врло брзо реконструисан, стављен у функцију и да буде онако како је пројектовано и очекујемо да ћемо имати ту још једно алтернативно решење, где већ постоји пројекат за изградњу још једног алтернативног пута који иде ту од Малчанске петље до Нишке Бање.

Моје питање сада конкретно јесте – пошто се све то ради, завршава, припрема, да ли ће се врло брзо омогућити и јавна расвета, осветљење те Малчанске петље. Зато што је стварно ту велика фреквенција саобраћаја,

мислим да је то стварно потребно. Знам да је то стављено у неки програм и „Путева Србије“ и Града Ниша, а осветљење и јавна расвета у том делу Малчанске петље стварно ће бити за све нас врло битна зато што је стварно велика фреквенција саобраћаја. Нормално да ће то дати још лепши изглед и сигурност за све нас који идемо тим делом пута, јер ту већ има већи број ових наших привредних субјеката који су врло озбиљни привредни субјекти и који имају веома доброг посла, а било би добро да се уради и јавна расвета од Малчанске петље према наставку Књажевачке улице, јер је то стварно врло, врло неопходно за све људе који тамо живе.

Још једном, ја сам сигуран да ће то бити завршено уз подршку Владе, уз подршку нашег председника Србије, за кога увек кажем да је више пута био у Нишу, и као премијер и као председник државе, него неки претходни премијери који су из Ниша, што је знак питања за њих.

Сада бих неколико ствари рекао везано и за задругарство, за Задружни савез Србије. О томе ћу да говорим нешто касније, када дође нека тачка везано за то, и поставићу нека конкретна питања.

Искористио бих сада прилику да свим нашим православним верницима честитам славу Јеремију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милетићу.

Да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење?

Реч има народни посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, ја бих поставио неколико питања Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, а везано за скоро доношење закона о правима бораца, војних инвалида, цивилних инвалида рата и чланова њихових породица.

Наиме, као што је познато нашој јавности, у Србији има више стотина хиљада грађана који су се током '90-их година борили са циљем заштите суверенитета, територијалног интегритета државе Србије, Савезне Републике Југославије и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Од тог броја има око 50.000 припадника Војске Републике Српске Крајине који су се од 1991. године часно и поштено борили за свој народ и за своју државу.

Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања је припремило нацрт поменутог закона. Нажалост, у том нацрту није прихватило наш захтев да се свим припадницима Војске Републике Српске Крајине призна ратни стаж за читаво време рата у двоструком трајању, дакле од 1990. до 1995. године.

Лично сматрам да овај нацрт закона који не предвиђа ово решење није коректан, није поштен и да дискриминише 50.000 припадника Војске Републике Српске Крајине. Навешћу неколико чињеница које говоре у прилог мојој тези да би требало у овај нацрт, а поготово будући закон о правима бораца, војних инвалида, цивилних инвалида рата и чланова њихових породица, да се унесе ова одредба.

Наиме, први разлог, држава је признала свим официрима, подофицирима и цивилним лицима који су били у служби ЈНА ратни стаж за читаво време рата у двоструком трајању. Поставља се питање – коме су ти официри и подофицири крајишке војске командовали ако је њима признат ратни стаж за читаво време рата а њиховим борцима није?

Друго, Република Хрватска је својим законом у потпуности изједначила права припадника Хрватског вијећа одбране из Босне и Херцеговине са правима припадника Хрватске војске. Дакле, Хрватска све припаднике Хрватског вијећа одбране и Хрватске војске сматра да су део једне те исте војске.

Трећа ствар, подсећам да је Хрватска још 1993. године, изменама и допунама Закона о пензионом осигурању, донела одлуку да се свим припадницима оружаних снага НДХ који су тада још увек били живи исплаћују пензије и да им се призна у двоструком трајању учешће у усташким и домобранским јединицама за период од 1941. до 15. маја 1945. године, а од 16. маја, ако су били у заробљеништву, да им се такође то призна у радни стаж у двоструком трајању.

Дакле, припадници усташких домобранских формација добили су најмање осам година радног стажа за учешће где су активно радили на геноциду против српског народа током Другог светског рата. Хрватска, по подацима из 2013. године, издваја на годишњем нивоу 45 милиона евра да би исплатила пензије преживелим усташама, домобранима и члановима њихових породица.

Коначно, Немачка је 1951. године донела закон по којем нацистима и њиховим сарадницима из других држава такође исплаћује пензије. Данас имамо чињеницу да преживели нацисти из Чешке, Пољске, Словачке, Француске, Белгије, Хрватске и Словеније примају пензију од немачке државе.

Ово су све разлози који говоре у прилог да би, понављам, Министарство рада требало да током јавне расправе укључи у овај закон и све припаднике Војске Републике Српске Крајине, односно да им се призна ратни стаж за читаво време рата у двоструком трајању и да се исправи велика неправда према њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Сагласно члану 90. ставу 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да је седници позван да присуствује министар Зоран Ђорђевић, са сарадницима.

Реч има народни посланик – као овлашћени, је л' тако? – Золтан Пек.

Изволите.

ЗОЛТАН ПЕК: Хвала.

Поштовани потпредседниче, поштовани министре, даме и господо народни посланици, ја ћу да говорим о Предлогу закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит повлашћеног купца за Пројекат модернизације и реконструкције мађарско-српске железничке везе на територији Републике Србије за деоницу Нови Сад – Суботица – државна граница (Келебија).

На Петој заједничкој седници Владе Србије и Мађарске, 15. априла ове године у Суботици, потписано је низ споразума, 11 споразума. На тој седници је потпредседница Владе и министарка грађевине, саобраћаја и инфраструктуре Зорана Михајловић водила разговоре са мађарским министром за иновацију и технологију, са Ласлом Палковичем, о заједничким пројектима две земље у области инфраструктуре и саобраћаја. Једна од тема је била и модернизација и реконструкција пруге Београд–Будимпешта. У том разговору је био у начелу договор да ће Србија ускоро потписати један финансијски уговор за овај део од Новог Сада до Суботице, а Мађарска ће потписати уговор за извођење радова целе пруге од Будимпеште до Београда.

Што се тиче уговора о извођењу радова, 25. априла ове године је тендер завршен у Мађарској и биће потписан до 25. маја ове године. Целокупна инвестиција ће трајати око пет година. Пред нама је уговор са којим ће, ако дајемо овлашћење за потпис, Србија извршити свој део посла.

Што се тиче целе пруге Будимпешта–Београд у Коридору 10, који прелази преко наше земље, овај део је дужине око 185 километара и то износи 21% целе железничке пруге Коридора 10 који прелази у Србију. Важан део ове пруге је од Новог Сада до Суботице и до границе, а овај део пруге је дужине око 97,5 километара.

Што се тиче целе пруге, на овој прузи иду возови, на овој релацији, брзином од 37-38 километара на час и цео пут од Новог Сада до Суботице траје око два, два и по сата. Треба истаћи да је ова пруга 1883. године први пут предата, значи пре 136 година. Значи, доста је стара пруга.

Какав је међународни значај целе пруге од Будимпеште до Београда, значи целог Коридора 10Б? То је део традиционалног железничког транспорта коридора за везу Европе, могу казати целе Западне и Централне Европе са Грчком, са Турском и са Блиским истоком. Значи, доста је великог значаја ова пруга.

Што се тиче Националног програма за јавне железничке инфраструктуре за период од 2017. до 2021. године, у овом програму је исто наведен овај пројекат модернизације пруге од Новог Сада до Суботице и до мађарске границе. Предмет пројекта је модернизација постојеће једноколосечне дотрајале железничке пруге Коридора 10Б у савремену двоколосечну пругу за мешовити путнички и теретни саобраћај, и то са брзином возова до 200 километара на сат.

Реконструкција ове пруге од Београда до државне границе са Мађарском, након ове реконструкције ће се возови кретати 200 километара на сат, као што сам рекао, и биће завршена по плану до 2023. године. Цела модернизација ове пруге је једно од најзначајнијих инфраструктурних улагања у наш регион од стране Народне Републике Кине.

Као што историја показује, без железнице нема економског развоја. Треба знати да је прва комерцијална пруга у свету отворена 1830. године у Великој Британији. До 1850. године у Западној Европи је било изграђено око 40 километара пруге, а истовремено у Азији, у Африци и у Латинској Америци је само 4.000 километара пруге било изграђено, значи 10 пута мање пруге. Зато је развијеност ових западних земаља била већа од осталих у свету.

Пројекат модернизације и реконструкције пруге Београд–Будимпешта, као што сам рекао, један је од најзначајнијих инфраструктурних пројеката у Републици Србији, чија је заједничка реализација договорена на нивоу председника влада Републике Србије, Кине и Мађарске.

На Седмом самиту шефова влада Народне Републике Кине и 16 земаља Централне и Источне Европе, 6. јула 2018. године, закључен је комерцијални уговор између Владе Републике Србије и кинеског извођача. Прихваћен је уговор о радовима од 1.162.000.000 долара. Овај комерцијални уговор обухвата услуге, набавку, изградњу, испоруку и уградњу свих неопходних елемената за реконструкцију деоница железничке пруге између Новог Сада и Суботице и од Суботице до мађарске границе, у дужини од 108 километара. Са овим уговором и са овом изградњом, ако се завршава до 2023. године, добијамо једну такву пругу која испуњава све услове основног коридора Трансевропске транспортне мреже.

Какав је овај уговор? Које елементе има овај уговор? Под којим финансијским условима је овај уговор сачињен? Износ од 988.000.000 долара је за кредит, што је 85% вредности целог комерцијалног уговора, и Република Србија има тзв. учешће, или сопствени део, од 15%, што је 174.000.000 долара. Уговор се потписује на 20 година и по фиксној каматној стопи од 2% годишње.

Посланици Савеза војвођанских Мађара мисле да је ово веома значајан пројекат што се тиче модернизације целе железничке инфраструктуре у Србији и зато ће у дану за гласање гласати за овај закон. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно представника посланичких група жели реч? (Не.)

Онда прелазимо на списак пријављених народних посланика.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо, тема инвестирања у путну мрежу, посебно у ауто-путеве, једна је од најзначајнијих за земљу и за грађане. Зато Странка правде и помирења даје пуну подршку оријентацији Владе у погледу програма озбиљног инвестирања у путеве, посебно ауто-путне коридоре.

Радујемо се сваком метру новог пута и ауто-пута, а посебно смо радосни што, ево, имамо и нове кораке напредовања изградње Коридора 11 даље од Прељине, Чачка, према Пожеги и жељно очекујемо да се не стане на томе већ да се што пре крене и са следећим кораком, а то је правац Ивањица, Пештер и даље до Бољара. Јер, сви ови досадашњи кораци су јако важни, али заправо праву улогу ће овај ауто-пут Коридор 11 имати оног тренутка када се повеже са оним делом који долази из правца Црне Горе.

Истина, желео бих сугерисати да се узме у обзир и могућност концесионог инвестирања у ауто-путеве, с обзиром да досада нисмо имали сличне случајеве. Наравно да је и ово што се досада чинило давало своје резултате, али концесије могу значајно олакшати земљи, посебно од даљег задуживања. С друге стране, пракса је показала да концесиона изградња ауто-путева врло често даје на квалитету самога пута из разлога што су сами финансијери и сами извођачи радова заинтересовани за квалитет тог пута.

Када упоредите, рецимо, ауто-путеве који се финансирају из фондова државе или кредита са концесионим ауто-путевима, јасно ћете приметити да су они који се раде путем концесија заправо скупљи, што указује на то да је самим финансијерима, односно извођачима радова стало

да ауто-пут буде квалитетнији неовисно о цени и онда се тражи и боља траса без обзира што више кошта, иако има више тунела, више мостова, али то значи више квалитета, из разлога што тим квалитетом они касније враћањем концесије, односно профитом заправо надокнађују ту разлику у самом инвестирању.

Радује ме и опредељење да се што пре крене са изградњом ауто-путева према Сарајеву. Истина, и даље имам благу резерву, превише ми то све бајковито изгледа, да ћемо добити два ауто-пута, један преко Бијељине и Тузле, даље Зенице према Сарајеву, а други од Пожеге преко Ужица, Вишеграда и даље према Сарајеву. Дакле, ради се о огромним инвестицијама, у милијардама. Волео бих да се што пре крене или да се бар један од тих изгради.

Наша идеја је заправо била да се у пројектовању трасе ауто-пута према Сарајеву имају у виду историјски и природни путеви, као и то која би траса најмање коштала. Зато смо ми били за идеју да се од Сарајева иде источно, најкраћом трасом, до Коридора 11, чиме бисмо заправо једном инвестицијом од неких 120-ак километара добили везу Сарајева са Београдом преко Коридора 11, везу Сарајева са Подгорицом преко истог коридора, и свакако најкраћу везу према Санцаку, што би омогућило и даље копчање на ауто-путеве који долазе са истока.

Но, мислим да је опредељење да се заправо цела земља умрежи ауто-путевима нешто што је јако важно и коначно тај силазак ка југу дефинитивно ће бити од користи за све. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић. Није ту.

Реч има народни посланик колегиница Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, председавајући, господине Арсићу.

Уважени министре Ђорђевићу са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, у Србији никога више неће штитити партијска књижица, ни материјални статус, ни положај који заузима у друштву, и то је суштинска разлика нас из редова СНС и оних прекопута нас, који су представљали и поново желе да представљају власт у Србији, који су оличени у лику и делу Вука Јеремића, Бошка Обрадовића, Драгана Ђиласа и њима сличних, који су жарили и палили Србијом.

Наше опредељење је, као СНС, заиста беспошtedна борба против криминала и корупције, и то се заиста не доводи у питање. Уверена сам да ћемо у годинама пред нама заиста остварити још боље резултате када је реч о борби против корупције и криминала.

Показали смо да имамо политичку вољу и да ствари у овој земљи можемо променити набоље и када је реч о изменама и допунама Закона о јавним набавкама, и када је реч о Закону о лобирању, које, да вас подсетим, и многе развијене земље Савета Европе нису усвојиле и немају као део свог правосудног система. Исто је и када је реч о једном јако важном закону који представља антикорупцијску меру, а пре свега мислим на Закон о заштити узбуњивача.

Такође, желим све грађане Србије и своје драге колеге народне посланике да подсетим да је 1. марта прошле године, 2018. године, на снагу ступио и почела је примена Закона о организацији и надлежности органа у борби против организованог криминала, корупције и тероризма. Акценат у овом закону је заиста стављен на откривање коруптивних и финансијских кривичних дела. На челу је Тужилаштво за организовани криминал. Поред седишта у Београду, постоје још три регионална центра, који имају задатак да процесуирају оне случајеве тзв. високе корупције, где имовинска вредност прелази више од 200.000.000 динара.

Доста је рађено у Министарству правде и у овом претходном периоду и када је реч о едукацији наших судија, наших тужилаца. Уводе се нове функције, а то су финансијски форензичари, и тако показујемо да наше друштво, наше правосуђе иде укорак са трендовима развијених земаља ЕУ, али и добрих пракси које постоје у свету.

Шта је за то време радио део српске опозиције? Надали су се да нећемо прихватити иницијативу Игора Јурића, оснивача Фондације покојне Тијане Јурић. Та фондација је, подсетићу вас, прикупила више од 160.000 потписа. Део српске опозиције нас оптужује да то нећемо да прихватимо, а данас на овој седници, свих ових дана, ове недеље, када расправљамо на петом редовном заседању и када је управо измена Кривичног законика и та иницијатива ове фондације на дневном реду, видите да су клупе прекопута нас празне. Они бирају да се на другачији начин боре и, уместо Парламента, бирају улицу, скупе ресторане и различите перформансе које изводе у сваком делу наше Србије.

Такође, манир претходне власти је био, рекла бих, да желе да се окористе, односно да покушавају да се окористе на трагедијама, на губитку људских живота, на смрти деце како би добили, како би покушали да добију јефтине политичке поене.

На дневном реду је и измена и допуна Кривичног законика, али и важан, један од најважнијих закона по мом мишљењу, закон о спречавању корупције. Шта ради део српске опозиције? Одсуствује и са данашње седнице, бира да кампује у Београду, да напада градилишта у Београду, да спречава раднике да раде свој посао, воде борбу против саобраћајних

знакова у овој земљи и просто су спремни за свакојаке уличне перформансе.

Али ми смо те уличне перформансе, драги господине Арсићу, имали прилике да гледамо и у другим земљама, и у окружењу, у Северној Македонији, и у Украјини. То су просто већ виђени сценарији који се налазе и у нашем окружењу и у земљама у свету, тако да нас просто ништа не може изненадити.

Са овог места желим да подржим иницијативу председнице Народне скупштине, госпође Маје Гојковић, која је говорила о томе да је Парламент место где се суочавају различита мишљења и позвала је све народне посланике да се врате у Парламент, јер је парламент место где се дебатује, а не улица, а не стране амбасаде, а не скуп ресторани у којима можемо видети лидере дела опозиције.

У наставку седнице данашњег редовног заседања, реч је о оном другом делу дневног реда, ми расправљамо заиста о важним међународним споразумима, о зајмовима које је наша земља, Република Србија, потписала са релевантним финансијским институцијама и банкама.

Данас ћу говорити о тачки 11. дневног реда, која се односи на усвајање Предлога закона о потврђивању Споразума о зајму, који се односи на Пројекат унапређења трговине и саобраћаја Западног Балкана уз примену вишефазног програмског приступа, између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој.

Подсетићу вас, овај важан међународни споразум о зајму потписан је 7. маја ове године. У име Владе Републике Србије њега је потписао министар финансија Синиша Мали.

Основни циљ овог закона је да заправо продубимо ту трговинску интеграцију Западног Балкана, која ће се, на основу овог програма, спроводити у две фазе, које ће трајати по пет година. У првој фази обухваћена је Република Србија, Северна Македонија и Албанија. Висина овог зајма износиће 35.000.000 евра, а рок за реализацију овог зајма је 2025. година.

Реч је о једном важном регионалном пројекту са циљем смањења трошкова трговине и повећања ефикасности транспорта на Западном Балкану. Овај споразум ће учинити нашу земљу још атрактивнијим местом за страна улагања, јер никако не смемо, када говоримо о Западном Балкану, занемарити тржиште, величину тог тржишта. Реч је о 20.000.000 становника. Многе наше фирме сада имају тешкоће, баријере када послују и када извозе производе мимо граница ове земље, имају заиста велике редове на граничним прелазима. Сада ће се оваквим споразумом и

реализацијом овог успешног пројекта ове баријере и те како отклонити у пракси.

Када је реч о европским интеграцијама, ми заиста водимо рачуна и желимо да оне примере позитивне праксе применимо. Када је реч о нашој регионалној сарадњи, добар пример регионалне сарадње свакако представља успостављање Вишеградске групе 1991. године. Земље потписнице у мађарском граду Вишеграду су се 1991. године договориле – Пољска, Чешка, Словачка и Мађарска – да желе да развијају своју регионалну сарадњу у области безбедности, економије и енергетике. Великим проширењем 2013. године, када су ове земље постале пуноправне чланице ЕУ, оне су се брже, боље развијале и сада имају сталну комуникацију, што се показало као добро.

Резултати рада Владе Републике Србије су заиста видљиви и није само реч о регионалној сарадњи и бројним реализованим инфраструктурним пројектима. Коначно, у свим медијима можемо видети да је савладана Грделичка клисура, да је пробијена Грделичка клисура, да је реализован тај јужни крак Коридора 10 и на тај начин се мења слика Србије. Она је сада модерна, боља, успешнија. Показали смо да можемо више и боље. И када је реч о реализацији капиталних инфраструктурних пројеката, Србија је напредовала и заиста верујем да ћемо наставити да реализујемо, да трансформишемо наше друштво, да га реформишемо у најбољем правцу како би грађани који живе у нашој земљи живели боље и квалитетније.

На дневном реду петог редовног заседања налази се и закон о спречавању корупције, који и те како мења надлежности Агенције за спречавање корупције. Уводе се они нови случајеви које ће Агенција испитивати, проширује се круг лица на које се извештај односи, уводе се анонимне пријаве и ванредне провере извештаја о приходима и имовини функционера. Желимо овим новим законом да уклонимо све оне недостатке старог закона, да пооштримо контролу имовине јавних функционера.

Борба против корупције није само услов наших европских интеграција, већ мора да буде борба која се независно одвија од процеса европских интеграција, мора бити наша свакодневна борба, јер је корупција заиста највеће зло у нашем друштву.

У доба дигитализације можете сада само једним кликом на вашој тастатури да сазнате које су то земље које имају највећу перцепцију корупције код својих грађана, које су то корупционашке афере. Имате и бројне земље чланице ЕУ које нису имуне од корупције у својим редовима када говоримо о високим државним функционерима. Имали смо корупционашку аферу Санадер у Хрватској, имали смо такође, и дан-

данас имамо, једну велику аферу „Атлас групе“ у Црној Гори, која и те како политички потреса Црну Гору и чије смо пипке, те хоботнице корупционашке, 2008. године имали и у редовима врха власти у Србији.

Каква је ситуација у Србији и какво је стање у Србији када је реч о корупцији? Извештај који мери, заправо то је глобални Индекс перцепције корупције, иако није најидеалнија метода, он је показао да има простора да се још доста ради у борби против корупције. Србија је на основу овог индекса рангирана на 87. месту од укупно 180 земаља и то место делимо са Републиком Кином.

Каква је ситуација била раније када је реч о борби против корупције можда најбоље сведочи извештај покојне Верице Бараћ, која је на конференцији за медије, подсетићу вас, 1. јуна 2011. године, на најбољи начин описала тадашњу ситуацију у Србији када је реч о корупцији. Значи, подсећам вас, говорим о 2011. години. „Медији у Србији су заробљени, а тадашња власт је контролу над медијима успоставила преко Срђана Шапера и Драгана Ђиласа, најближег сарадника тадашњег председника Србије, Бориса Тадића“, изјавила је тада, 2011. године, председница Савета за борбу против корупције Верица Бараћ на Регионалној конференцији „Партнерство против корупције“ и тада изнела заиста застрашујуће податке, да чак 25% буџета Републике Србије иде на рекламе без икакве контроле.

Оно што је такође забрињавајуће, када је тадашњи Савет за борбу против корупције указивао на све ове негативне последице и негативне случајеве, код тадашње власти је наилазило на игнорисање. Просто, они су се оглушивали о овакве извештаје. Рекли су да то нема везе. Па наравно да нема везе када се новац од реклама и те како прелио у приватне џепове и када су нам само, на пример, у граду Београду оставили дуг од 1,2 милијарде евра.

У тако контролисаним и заробљеним медијима те 2011. године није било ни говора о ефикасној борби против корупције, јер медији су тада јављали шта власт хоће да чује, а никако шта су заиста реални проблеми. Тако у медијима те 2011. године нисте могли да чујете ни податке који су се односили на накарадну реформу правосуђа, која је и те како довела до оваквог стања у корупцији, оваквог стања у којем се наше друштво налази. Тада је преко једне ноћи 840 судија остало без посла, без права на правни лек и без образложења зашто су остали без посла, а у српским медијима нисте имали довољно информација о томе. Просто, јавност није довољно информисана, а то је, рекла бих, један од највећих проблема који је задесио наше друштво, наш политички систем у претходних 10 година.

Ми остварујемо заиста добре резултате, не само када је реч о регионалној сарадњи и инфраструктурним пројектима чији су зајмови и

споразуми данас на дневном реду, већ остварујемо и заиста видљиве резултате и када је реч о борби против корупције. Министарка правде Нела Кубуровић је изнела јуче податке да је за годину дана, од марта прошле године до сада, процесуирано више од 500 лица када је реч о борби против корупције, и нису били поштеђени ни високи државни функционери, директори јавних предузећа или некадашњи помоћници министара, председници општина.

Показали смо као СНС да заиста водимо и да имамо нулту толеранцију када је реч о борби против корупције. Случајеви у Пожеги, Лесковцу, Нишу и Београду од ове године, али и они стари случајеви из периода ДС, када је ова странка жарила и палила Србијом, најбоље говоре да су добили судски епилог и ми смо ове недеље у медијима сазнали да је окончан судски спор и да смо добили епилог на суду када је реч о помоћнику министра Оливера Дулића, који је радио у некадашњем Министарству за заштиту животне средине и који је и те како злоупотребио свој службени положај.

Ми остварујемо и радимо доста на унапређењу оних међународних обавеза, усвајамо међународне стандарде, о чему сведоче и ГРЕКО препоруке. Реч је о једном антикорупцијском телу Савета Европе. Од 13 препорука Србија је делимично испунила 10 препорука.

Нема сумње да је корупција највеће зло у нашем друштву и да се морамо свакога дана борити против њега.

Када говоримо о економским последицама корупције, корупција је и те како у директном односу са смањењем раста и, рекла бих, што је колач мањи, што је бруто национални производ мањи у једној земљи, то су негативни ефекти корупције већи и видљивији.

Зато се придружујем председнику Републике Србије када је објавио нулту толеранцију према корупцији у нашој земљи на свим пољима. Такође, подржавам изјаву председника Александра Вучића када је рекао да не желимо да личимо на ДС, да не желимо да личимо на криминалце и отимаче народног новца, какви су били људи из ДС али и садашњи људи из Савеза за промене. Заиста не могу да схватим како их није срамота за оно што су радили док су били на власти. Не желимо да личимо на ДС, јер се због својих недела ДС тако брзо распала, а и данас можемо да видимо да се сваког дана све више и више распада.

Доста посла нас очекује у будућности. Не можемо стати када је реч о борби против корупције, јер је то свакодневна борба у нашем друштву. У свом данашњем излагању сам се и те како консултовала у својој припреми са прошлогодишњем истраживањем које су урадили УСАИД и ЦЕСИД, да морамо повратити поверење у институције за борбу против корупције.

Исти резултати истраживања показују да је једна институција препозната, од највећег поверења, реч је о институцији председника Републике Србије. Управо је Александар Вучић, као председник Републике Србије, по мишљењу грађана Србије најпосвећенији у борби против корупције.

Чека нас још доста посла кад је реч о борби против непотизма, кад је реч о борби против коришћења пријатељских веза ради лакшег обављања посла у државним институцијама.

Заиста последња реченица и тиме завршавам своје данашње излагање, а то је – корупција никада не пада са неба, она је последица и одлука појединца. Појединци увек имају избор. Понекад је тај избор тежак, понекад је тај избор лак, али је увек избор. У корупцији нема наших и њихових, већ су то увек корумпирани државни функционери и јавни службеници, без обзира на режим или политичку партију.

Оно што разликује нас из редова СНС је што никога партијска књижица у Србији више не може заштитити од непоштовања и кршења закона, од бављења криминалом или корупцијом. Ово је тренутак да заборавимо наше партијске разлоге и желела бих да искористим прилику да позовем све своје колеге народне посланике да подржимо ове заиста добре и квалитетне законе и међународне споразуме који се заиста тичу свих нас. Хајде да искористимо тај тренутак. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, данас разматрамо финансијске уговоре и споразуме између Републике Србије и различитих банака. У питању су Кинеска Експорт-импорт банка, Европска инвестициона банка, Међународна банка за обнову и развој и Банка за развој Савета Европе.

За мене је најинтересантнији овај уговор између Кинеске Експорт-импорт банке и Владе Републике Србије и највише ћу говорити о томе. Додуше, постоје ту два уговора. Један се односи на изградњу пута Е-763, тачније деоницу од Прељине до Пожеге, док се други односи на модернизацију и реконструкцију железничке пруге од Новог Сада до Суботице. Ја ћу се у свом излагању највише сконцентрисати на овај уговор који се односи на изградњу ауто-пута Е-763, односно деоницу Прељина–Пожега, а о овом другом уговору који се односи на модернизацију и реконструкцију пруге Нови Сад – Суботица говорио је подробно и исцрпно мој колега Мирчић.

Позитивно је то што се ови аранжмани реализују са Кинеском банком, јер су се Кинези досада показали као сигурни и поуздани

партнери. Са друге стране, сви знамо да нам је Кина истински пријатељ. Данас, у данашњем свету, у свету у коме живимо права је привилегија имати таквог пријатеља као што је то Кина. Ово се односи и на политички и на развојни аспект.

Знамо да је Србија део глобалног пројекта „Један појас, један пут“ и, пошто је Кина покретач тог пројекта и финансијер, то је уједно и велика шанса за Србију. Грађевинска оператива за собом повлачи највећи део осталих делатности и на тај начин се врши упошљавање нових кадрова, а уједно долази и до раста БДП-а.

Не можемо да кажемо да се у Србији не ради много тога, али мислим да се министарка Михајловић претерано хвали неким својим успесима, а ствари баш и не стоје онако како она жели да нам прикаже овде. Конкретно, када је у питању Коридор 11, односно ауто-пут Е-736, Београд – Јужни Јадран, ствари нису баш онакве како се овде приказује. Од укупно 285 км тог коридора који пролази кроз Србију, имамо следећу ситуацију. Комплетни радови завршени су само на деоници Љиг–Прељина, и то у дужини од 40,3 км. Што се тиче осталих деоница, ситуација је следећа. Ево, ја ћу навести по деоницама баш онако како смо добили у материјалу, да знају грађани Србије. Деоница Љиг–Лајковац, дужине 24 км, радови су у току; деоница Лајковац–Уб, дужине 12 км, радови су у току; деоница Уб–Обреновац, дужине 26 км, радови су у току и најближа деоница до Београда, деоница Обреновац–Сурчин, дужине 17,6 км, радови су почели сада, 1. марта. Дакле, видимо да на овом коридору има и те како још много тога да се ради.

Додуше, морамо признати да се ауто-путеви граде по процедури коју захтевају техничко-технолошки услови, где се истовремено ради више деоница, и сада, у току изградње тих деоница наилази се на различите проблеме и једноставно није ни могуће истовремено завршавање тих деоница, а поготово ако знамо да различите деонице изводе различити извођачи и може се десити да ти извођачи уђу у проблем, што смо имали случај у неким ситуацијама.

Ево, коначно смо дочекали да се ових дана заврши напокон јужни крак Коридора 10, најављује се његово отварање, и пошто се ради о једном захтевном пројекту заиста, завршавање јужног крака Коридора 10 је за сваку похвалу.

Међутим, када је у питању источни крак Коридора 10, ту је ситуација нешто другачија и ту је ситуација за сваку критику. Ево, имамо случај да још неотворена деоница овог источног крака Коридора 10, од Просека према тунелу Банцарево, или Банцарево, како га акцентују локални мештани и Нишлије, пут још није отворен а он је почео да

пропада, иако ниједан аутомобил, чак ни људска нога није крочила тим путем, а тај део где пропада је завршен пре неке две године.

Тунел Банцарево и деоница од Банцарева према Црвеној Реци је посебна прича. О том делу источног крака Коридора 10 готово да нема никаквих информација у јавности и готово да се ништа не зна, иако је само практично та деоница остала да се заврши тај источни крак Коридора 10. Незваничне информације до којих сам дошао говоре да на том делу источног крака Коридора 10 постоје велики технички проблеми, и код изградње тунела и даље према деоници према Црвеној Реци.

Мене као човека који живи у том крају, човека који одлично познаје тај крај и који познаје тај рељеф, ово и не чуди. Наиме, знамо за ону изреку „Што се грбо роди, вријеме не исправи“ и овај тунел Банцарево, дужине од неких 700 метара, апсолутно је био непотребан. У томе се слажу многи стручњаци.

Постојала је логичнија варијанта, да се тунел елегантно избегне, уз мала и незнатна одступања од садашње трасе. Ево, чак имамо ситуацију да је највиша тачка тунела за пет метара виша од алтернативне варијанте која би била без тунела. Ја овде имам, сада не знам колико ће то камера да прикаже да се види, значи, ево, улаз у тунел је висине 530 метара, а алтернативна варијанта је, значи преко превоја, за пет метара нижа. Оно што је најважније, ту се ради о терену који је апсолутно ненасељен. Значи нема ни ораница, ни њива, све су пашњаци и неке друге ствари.

Ја знам да пројектовање ове трасе овог дела овог тунела није вршено у време ове власти, али наравно, уз нека мања препројектовања могло се доћи до тога да се ове ствари препројектују и да се тунел заобиђе и сигурно би већ овог тренутка, да је то учињено, Коридор 10 источни крак био готов. Али знате како то иде, човек понекад поступа и супротно здравом разуму и тешко му је да призна своју заблуду.

Што се тиче овог моравског дела Коридора, и о томе је било доста речи. Знамо сви да су у данашње време источна и западна Србија, да су потпуно саобраћајно одсечене. Немамо ауто-пут. Пруга и железница такође не функционишу. Пруга од Сталаћа до Краљева и према западној Србији такође није у функцији и заиста овде постоји једна велика потреба да се овај коридор уради.

Али опет видели смо да поменута госпођа Михајловић, министарка задужена за инфраструктуру, мимо свих прописа и мимо знања Владе, сама прави неке аранжмане са америчком фирмом и склапа уговоре који су апсолутно неповољни и који износе вишеструко скупље него да је то случај са неком другом фирмом. А сви смо се овде сложили и можемо се сложити око тога да су Кинези и кинеске фирме најпогодније и најповољније код изградње ауто-путева и осталих инфраструктурних

објеката, а то смо се могли овде уверити и код изградње овога такозваног „кинеског моста“ преко Дунава, који је изграђен у рекордно кратко време и врло квалитетно.

На крају желим да подсетим власт да постоји и источна Србија. Значи источна Србија, од Кладова, Неготина, Бора, Зајечара, Књажевца и тај део. То можда јесте најненасељенији, или најређе насељени, део Србије, али територијално то је велики простор и заиста и тамо живе наши људи, наши грађани и апелујем на власт да посвети пажњу и тим грађанима и том делу Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, данас је на дневном реду осам споразума о зајму који ће допринети да Србија буде једна модерна земља са унапређеном путном инфраструктуром, са унапређеном електронском управом, са модернизованом пореском администрацијом, са унапређеном локалном инфраструктуром и унапређеном здравственом заштитом. Дакле, то су области које ће се финансирати из ових осам споразума који су данас на дневном реду.

Ја ћу данас конкретно говорити о Предлогу закона о потврђивању Оквирног споразума између Републике Србије и Банке за развој Савета Европе за финансирање јавног сектора, за унапређење инфраструктуре у области здравствене заштите.

Србија узима зајам од 200 милиона евра за финансирање здравствене инфраструктуре и болничке опреме у здравственим центрима широм Србије. Пројекат се односи на изградњу, проширење и рехабилитацију здравствених центара у 18 општина и градова у Србији. Пројекат ће спроводити Канцеларија за управљање јавним улагањима, а процењена вредност овог пројекта је минимум 350 милиона евра, од чега 200 милиона евра, као што сам већ поменула, Србија узима из зајма, а 150 милиона евра ће се финансирати из буџета Републике Србије. Дакле, средства из овог зајма су планирана као подршка већ постојећим инвестицијама из буџета Србије у здравствену заштиту.

Оно што је важно да грађани Србије знају јесте да се овај зајам узима под јако повољним условима, да имамо могућности да приликом повлачења транши бирамо фиксну или варијабилну каматну стопу, а информације ради, фиксна каматна стопа код Банке за развој Савета Европе износи 0,5% годишње. Такође, имамо могућност да приликом повлачења транши бирамо период отплате од 15 до 20 година, укључујући

и период почетка од пет година. Кредит се реализује у најмање две транше, при чему износ прве транше не може бити већи од 50% вредности овог зајма. Средства су нам на располагању до 2023. године, а оно што је најважније је да на неповучена средства не плаћамо никакву надокнаду, односно не плаћамо пенале.

На моје велико задовољство и на задовољство свих грађана Лесковца и читавог Јабланичког округа, у 18 општина и градова у којима ће се реновирати здравствене установе спада и град Лесковац, из кога ја долазим, односно Општа болница у Лесковцу. Укупна вредност пројекта за реновирање Опште болнице у Лесковцу износи 21 милион евра. Признаћете, врло импозантан износ. Од тога 15 милиона евра је планирано за комплетну реконструкцију главне зграде болнице, која датира још из 70-их година, затим за изградњу централне интензивне неге, затим за централну стерилизацију и специјалистичке амбуланте, док је шест милиона евра планирано за набавку нове опреме. Радови на реконструкцији и енергетској санацији зграде Опште болнице Лесковац су увелико у току, кажем, на велико задовољство свих становника Јабланичког округа.

Хоћу да подсетим грађане да смо крајем 2017. године отворили Клинички центар у Нишу према светским стандардима. Данас говоримо о улагањима у Општу болницу у Лесковцу у вредности од 21 милион евра. Такође, овим споразумом о зајму обухваћени су и здравствени центри у Врању, који ће такође бити реновирани, и то су све докази да Влада Републике Србије и председник Србије Александар Вучић воде рачуна о развоју југа Србије.

Да Влада Републике Србије и председник Александар Вучић воде рачуна о развоју Србије говоре и напори који су уложени да се што пре заврши јужни крак Коридора 10, који ће званично у суботу бити отворен. Грађани југа Србије препознају напоре које председник Вучић улаже и које Влада Републике Србије улаже за развој југа Србија и управо је то и разлог зашто председник Републике Србије највећу подршку грађана има управо на југу Србије.

Дозволите ми да се само кратко осврнем на јучерашње теме из дневног реда. Имам моралну обавезу да кажем да апсолутно подржавам измене и допуне Кривичног законика у делу који се односи на увођење доживотне казне затвора за најтежа кривична дела. Грађани Србије су имали прилику да кажу шта мисле о увођењу казне доживотног затвора без условног отпуста за најтежа кривична дела и они су потписали петицију. Сто шездесет хиљада грађана је потписало петицију за увођење доживотне казне затвора.

Тако да позивам све народне посланике да у дану за гласање гласамо за измене и допуне Кривичног законика, а и за споразуме који се налазе на данашњем дневном реду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министри, поштовани грађани Србије, као што видите, посланици Српске радикалне странке учествују у свим јавним расправама у Народној скупштини Републике Србије. Ово желим само да кажем да се не би стекао погрешан утисак како опозиције у Народној скупштини Републике Србије нема. Ја бих рекао – права и једина опозиција у овом тренутку је Српска радикална странка и ми дајемо максималан допринос у овим јавним расправама.

Да би једно друштво или држава могла успешно да се развија потребно је да улаже у инфраструктуру, у путеве, тунеле, железницу и све оно што представља добре предуслове за квалитетан живот. Два су начина финансирања тих објеката – један је из сопствених средстава, а други је из кредитних аранжмана.

Данас у свету скоро да не постоји ниједна држава која нема свој јавни дуг. Истина, постоје две веома мале државе, и можда се може пронаћи још нека, а то су Макао и Источни Тимор. Макао је полуколонија Кине, до 1999. године био је португалска колонија, он нема јавни дуг. Основна делатност тамо су коцкарнице, из Лас Вегаса долазе. Пошто је коцка у Кини и у Хонгконгу забрањена, то је рај за коцкаре и они углавном од тога живе, Источни Тимор од туризма и још понека држава може се пронаћи у свету која нема јавног дуга, а све остале имају.

Интересантно је да јавни дуг Јапана износи 223% њиховог домаћег бруто производа и требало би да раде две године, 2,2 године, да би тај дуг одужиле. Интересантно је такође нагласити да јавни дуг Сједињених Америчких Држава износи 20 билиона америчких долара. Оне јесу велики дужници, и то по глави њиховог становника износи 61.500 долара, али њима није проблем иако су толико задужене, и то у укупном јавном дугу на светском нивоу износи једну шестину, а Јапан заузима негде око једну трећину, њихов јавни дуг. То за САД није нека озбиљна препрека јер оне тај дуг не морају ни да врате. Могу да штампају доларе, пласирају их у друге земље где они направе вештачку потражњу и они ће се лако са тим изборити.

Интересантно је за наше услове напоменути да бивше чланице СФРЈ Словенија и Хрватска спадају у задуженије земље у Европској унији. Можда би јавни дуг Србије био знатно већи да Српска радикална

странка не врши притисак од 2000. године, па и данас, да се одустане од пута ка ЕУ и мислим да је њихово задуживање у доброј мери проистекло и корачањем тим погрешним европским путем. Јавни дуг Хрватске износи 81,5%, Словеније је нешто мањи.

Да бисмо могли да упоредимо и да кажемо и да грађани разумеју о чему се данас ради, ја ћу морати, али у скраћеном облику, да прочитам које ћемо ми уговоре у дану за гласање, односно скупштинска већина у дану за гласање изгласати. То је зајам за реконструкцију и модернизацију мађарско-српске железнице, ауто-пута деонице Прељина–Пожега, Партнерство за локални развој, јачање отпорности локалне инфраструктуре, модернизација пореске администрације – о томе ћу ја нешто да говорим – унапређење трговине и саобраћаја, унапређење услуга електронске управе и финансирање јавног сектора.

Значи, имамо осам уговора, односно осам кредитних задужења и то је 1.433.000.000 долара и 431.100.000 евра, што укупно износи негде око 1.710.000.000 евра. Укупан јавни дуг државе Србије на данашњи дан износи око 23.560.000.000 евра. Од тога је јавни државни дуг, односно централни дуг 23.214.000.000 и негде око 346.000.000 негарантованог дуга за јавна предузећа јединица локалних самоуправа и можда јавних предузећа чији је оснивач Влада.

Кредитна средства, значи у овом износу који сам рекао, већ ће се повићи од Кинеске Експорт-импорт банке, Европске инвестиционе банке два, Кинеске банке два, Међународне банке за обнову и развој три и Банке за развој Савета Европе један. Некада је јавни дуг Србије износио 72% БДП-а, а сада је око 51%. Врло често позиција критикује бивши режим да су се задуживали по скупим кредитима, и то је тачно, али су онда и кредитни услови били нешто другачији. Ми сада имамо репрограм. Као што грађани Србије узимају код страних банака кредите да би отплаћивали претходне, то је и сад случај.

Задужење, мало смо ми то израчунали, по становнику за овај кредит, и разумемо ми да је министар јуче рекао и знамо, прочитали смо предлоге ових споразума, да се та кредитна средства неће добити у једном дану, али када будемо повукли сва та кредитна средства, то ће бити 243 евра по становнику, односно 254 по бирачу у Србији. Видите да је овде мала разлика између дуга по глави становника и по бирачу. То указује да имамо проблем у структури становништва од једног дана до 18 година и он ће бити још израженији.

Врло често и председник државе, и Влада Републике Србије и ви колеге народни посланици износите чињеницу да Србија има најјефтинију радну снагу. Нажалост, то је тачно. Е, због тога што имамо најјефтинију радну снагу, у последње време све више грађана Србије, поготово

квалификованих занатлија и стручних радника, одлази из Србије за нешто боље плаћену сатницу у земље Западне Европе и друге земље света. Једном када неко оде и осети те финансијске услове да су нешто бољи, тешко ће донети одлуку за повратак, без обзира колико му Србија била на срцу.

На овом плану мора много више да се ради него што се радило досада. Да не бисмо дошли у једну ситуацију, као што је то било пре неколико година, да се држава Србија у једној секунди задуживала 92 евра, у једном сату 331.200 евра, а у једном дану 7.900.000 евра, морамо повести рачуна. Узимати кредите – да, наћи оптимум, а посебну пажњу обратити код избора извођача тих радова, а о квалитету и да не говоримо. Значи, квалитет изведених радова или услуга, а пошто овде имамо и кредите за услуге, морамо са пажњом најбољег домаћина пратити, што до сада није био случај, а посебно је то изражено тамо где се као надлежни министар појављује госпођа Зорана Михајловић.

И да не испадне да ми радикали нешто имамо против госпође Зоране Михајловић, сећате се да је колега Ђорђе Комленски говорио о рехабилитацији пута Обреновац–Уб, а ја могу да вам потврдим, пошто повремено пролазим путем и укључујем се на Ибарску магистралу, у Ћелијама пут од Непричаве до Лајковца као да је рађен пре Другог светског рата а не да је прошле године рађена некаква рехабилитација. Возило када пролази, као да је на неким скакаоницама. То се не сме дозволити, то не сме тако да буде.

Због коректности и објективности, ја ћу само да вас подсетим каква је била задуженост по досадашњим владама.

Влада Зорана Ћинђића је преузела, затекла јавни дуг од 14,6 милијарди, а остатак после 2003. године, Зорана Ћинђића и Зорана Живковића, био је 11,02 милијарде. Смањио се јавни дуг, али треба имати у виду чињеницу – приватизацију; приватизацију коју су они извршили и где је, наравно, распродато све што је вредело и што је било озбиљан потенцијал за убрзан економски развој Србије. Ово што је смањење јавног дуга, то је статистички податак, али то није права истина.

Влада Војислава Коштунице, од 2004. до 2008. године, дакле 11,02 милијарде, 8,78 милијарди дуга. И овде се јавни дуг смањује, али привредни потенцијал, посебно у реалном сектору, значајно опада.

Влада Мирка Цветковића 8,78 милијарди, излази на 15,4. Овде је задужење, чини ми се, било највеће. Привредни потенцијал се није развијао, јавни дуг се повећавао, изношење финансијских средстава из Србије било је огромно. Овде се барата о неким цифрама, нисмо успели да их проверимо, негде чак и око 50 милијарди да је изнето у време владе Мирка Цветковића.

Влада Ивице Дачића наследила је дуг од 15,4 милијарде, а по завршетку његовог председниковања у Влади – 20,6 милијарди и после влада Александра Вучића, сада да не правимо ту пресек, наследила је дуг од 20,6 милијарди, а по завршетку 24,2 милијарде.

Е сад, када је у питању јавни дуг, он се врло често доводи у везу са бруто домаћим производом по глави становника и у апсолутном износу. Само по себи то не може да да праву слику у каквој ситуацији се ми налазимо. Знате и посматрате свог комшију који дугује можда 20.000 за комуналне услуге и он се много више с тим бори и много му је теже да то отплати него неком ко дугује 100.000 динара, зависи да ли је запослен, каква су му примања итд. То не може да буде нешто што је много реално.

Е сад, наш јавни дуг се смањивао процентуално у односу на БДП, али треба имати у виду да привредни субјекти у Србији, третман домаћа фирма али страни капитал, имамо неколико озбиљних извозника, и то вероватно у доброј мери утиче на процентуално смањење јавног дуга.

Каква је ситуација по питању јавног дуга у земљама чланицама Европске уније? Па њихов просечан јавни дуг је око 81% у односу на БДП на нивоу ЕУ, с тим што је ту огромна разлика. Видели сте да је Грчка можда друга или трећа земља, односно друга по задужености, она утиче на тај негативни просек, док Немачка има знатно мањи дуг, па онда је тај просек на том нивоу који јесте.

Сад бих ја нешто да кажем везано за модернизацију Пореске управе. Модернизација Пореске управе је потребна и неопходна, али ми са модернизацијом Пореске управе покушавамо још од директора – сећате се оног Словенца Симича – неки помаци су ту направљени, али то није довољно. Пореска управа нам некако дође као проточни бојлер за пуњење буџета, то је институција која врши наплату јавних прихода, и то је неопходно, то мора тако да буде.

Међутим, познато нам је да у кадровском смислу се покушавају спровести неке реформе у Пореској управи. Ја бих рекао да то неће дати добре резултате, како у погледу наплате јавних прихода, тако можда и у погледу коректности према пореским обвезницима, односно грађанима Србије, па ће...

Место из којег ја долазим, Љубовија, има једну месну заједницу удаљену око 40 километара од седишта општине. У том месту је рођен и наш бивши колега и потпредседник Народне скупштине Константин Арсеновић. Оно је удаљено 40 километара, даље од Љубовије до Лознице, где ће бити седиште филијале Пореске управе, накнадно 70 километара; то је, значи, 110 километара. Е, да би сад један порески обвезник добио неку потврду која му је неопходна, да би регистровао возило, да би извршио неку другу пореску трансакцију, он мора да оде до Лознице.

Могуће је и електронским путем, то се сад већ назива одељење за неке посебне послове, да се упути тај захтев, али он мора отићи да преузме тај акт ако му је неопходан у краћем периоду или да чека седам дана да то добије путем поште. Е, то није добро и ми не би требало на такав начин да вршимо реформу Пореске управе.

Пореска управа би требало да врши и једну другу врсту контроле, а то до сада чини ми се да није радила ни централна наша банка, Народна банка Републике Србије – контрола изношења профита страних компанија. Само у 2014. години од наших грађана Србије банке су узеле, ја бих рекао отеле, 1,9 милијарди евра на име камата и других услуга. Ту нису у питању рате него камате и друге услуге које оне наплаћују, а јавно су приказале приход, односно добит од 19,4 милиона евра. То је само 1% од онога што су оне инкасирале. Е, ту Пореска управа треба да изврши једну озбиљну трансформацију и један другачији однос према тим привредним субјектима.

Мене радује чињеница...

(Председавајући: Приводите крају, колега Перићу.)

... И не само мене, него све српске радикале, што свест код грађана Србије у испуњавању својих обавеза расте, с једне стране, а с друге стране, као што нам је држава задужена, грађани су још више задужени.

Изашла је сада госпођа Јелена Танасковић...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Перићу.

Ево, ту још једну реченицу да додате, затражите реч.

СРЕТО ПЕРИЋ: Хвала пуно, колега Арсићу, на разумевању.

Хтео сам само да замолим господина министра Ђорђевића да, кад буде рађен буџет Републике Србије за 2020. годину, проба да као озбиљан пројекат ове државе уврсти изградњу тунела кроз Прослоп, како би обећање председника Републике дато и у Бањалуци и на многим местима у Србији добило своју истину, да се уради тај тунел како би Сарајево, Београд и остала места била ближе, а самим тим створили се бољи привредни услови и амбијент за развој тих делова. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре Ђорђевићу, колегинице и колеге народни посланици, сет правосудних закона, као и данашњи предлози закона о зајмовима су од изузетног значаја и у интересу су свих нас, свих грађана, значи читавог друштва, и допринеће развоју Републике Србије.

Ја ћу се у свом излагању осврнути на Предлог закона о потврђивању Оквирног споразума о зајму између Банке за развој Савета Европе и

Републике Србије за финансирање јавног сектора, а ради се на унапређењу инфраструктуре у области здравствене заштите у Србији.

Наиме, планирани зајам је у износу од 200.000.000 евра. Оквирни споразум је потписан у Београду 4. априла 2019. године и у Паризу 15. априла 2019. године, а ради се о зајму за финансирање здравствене инфраструктуре и болничке опреме у одабраним здравственим установама секундарног или терцијарног нивоа здравствене заштите. Наиме, у питању је око 18 здравствених установа широм Републике Србије, и то у следећим градовима: Аранђеловац, Ваљево, Врање, Горњи Милановац, Зајечар, Кладово, Краљево, Лесковац, Лозница, Мајданпек, Параћин, Пирот, Прокупље, Смедерево, Смедеревска Паланка, Сремска Митровица, Суботица и Ћуприја.

Као што сам рекла, средства овог зајма планирана су као подршка већ постојећим инвестицијама државног буџета у здравствени сектор и на тај начин би се покрило око 30% инвестиционих потреба за инфраструктурно одржавање током трогодишњег периода, са акцентом на побољшање инфраструктуре, као што сам рекла, на секундарном и терцијарном нивоу здравствене заштите кроз улагања у модернизацију малих, средњих и већих болничких установа специјалистичке заштите. За спровођење пројекта задужена је Канцеларија за управљање јавним улагањима као тело за спровођење пројекта.

Као што можемо да видимо и сведоци смо свега тога, да ова Влада и Министарство здравља континуирано улажу напоре на успостављању бржег, ефикаснијег и квалитетнијег здравственог система у Србији и у том правцу, поред изградње нових и реконструкције постојећих здравствених објеката, набавке нове медицинске опреме и апарата, Министарство интензивно спроводи политику кадровског оснаживања здравственог система.

Због великог интересовања грађана ја бих да кажем пар реченица и о Кривичном законiku. Наиме, став хуманиста, криминолога и стручне јавности је да кажњавање није освета ни одмазда, већ начин да се осуђеник преваспита и након тога врати у друштво и средину у којој је живео. Као што сви знамо, ми немамо смртну казну. Међутим, иако су модерне тенденције такве да се поступа на начин као што сам рекла, значи преваспитање и ресоцијализација а не кажњавање, стварност нас свакодневно демантује управо свирепошћу, бруталношћу, безобзирношћу злочина чији смо, нажалост, савременици последњих година.

Наиме, последњих година се у нашој земљи догодило толико стравичних злочина над децом, немоћним лицима, женама, да је цела земља и регион данима и недељама био у шоку. И дан-данас смо у шоку. Наравно, то се не може заборавити, због суровости извршених злочина али

и хладнокрвности извршилаца и њиховог односа према извршеном злочину. У таквим ситуацијама казнена политика мора да буде много, много строжа.

Често се у народу могу чути изјаве да је наша казнена политика блага, да се за убиство добија пар година робије, наногица итд., што само потхрањује мотиве потенцијалних злочинаца са ставом да ће се након извршеног злочина извући са што мањом казном. Томе се мора стати на пут и то одмах.

Казна доживотног затвора је апсолутно оправдана и прихватљива за кривична дела за која је и предложена и нема дилеме да ли је треба увести или не у наш правни систем. Ако сазнање да доживотни затвор може да одврати потенцијалног убицу да не изврши кривично дело и тиме буде спасен макар и један живот, онда је сврха увођења ове казне постигнута. Сетимо се све деце која су трагично страдала од починилаца кривичних дела. Сетимо се само колико су и њихови егзекутори били сурови и свирепи.

У дану за гласање ми из Српске напредне странке подржаћемо све законе и сет правосудних закона и предлоге закона о зајмовима, али молим као жена, као лекар и као народни представник да сви посланици подрже ове законе и дају свој глас у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Јахја Фехратовић.

Изволите.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, уважени министре Ђорђевићу, даме и господо народни посланици, из низа предлога финансијских уговора врло важан је и закон о потврђивању Финансијског уговора – Оквир за јачање отпорности локалне инфраструктуре, наравно између Републике Србије и Европске инвестиционе банке.

Нас из Санцака поготово охрабрује ставка да ће се средства добијена овим уговором користити и за изградњу водовodne и канализационе мреже у неразвијеним подручјима, јер у томе видимо шансу да коначно грађани Тутина пред крај друге деценије 21. века добију пијаћу воду.

Подсетићу вас да је то један од ретких градова, не само у нашој држави већ и на Балкану, а вероватно и шире, који уопште нема пијаће воде са градског водовода. Грађани су таоци корумпиране локалне власти која влада овим градом скоро три деценије и која није успела да обезбеди својим становницима, чак ни ужем градском језгру, пијаћу воду. Вода која точи са њихових чесми, према анализи стручних тела, није за људску употребу, што значи да нема карактеристике ни техничке воде.

Становништво се снабдева са алтернативних извора пијаће воде, која је често и сама лошег квалитета.

Неколико пута су из домаћих буџета, као и међународне помоћи, издвојена средства за решавање овог проблема, односно изградњу водовода у Тутину. Међутим, средства су нестајала без трага. Велики део припремних елемената, цеви и слично завршио је на неким другим локацијама као део купопродајне трансхе локалне власти. Кривичне пријаве против више одговорних лица за злоупотребу положаја стоје у тужилаштвима и дан-данас, никад их нико није процесуирао.

Тако већ годинама проблем грађана није решен. Они су жртве ових криминалних радњи које као такве трају у континуитету од увођења вишестраначког система и неодлучности државних органа да се обрачунају са корумпираним појединцима из локалне тутинске власти који су одговорни за такво стање. Наравно, то жмурање и нечињење их додатно охрабрује да наставе држати становништво у мраку и беди, без минимума основне и цивилизацијске вредности, зарад личних интереса.

Да је стање алармантно сведочи статистика која говори о већем броју смртоносних обољења људи са овог простора, која се могу довести у директну везу са хемијски неисправном водом. Пре неколико година имали смо и угинућа стоке која се напајала таквом водом.

Зато верујем да ће, с обзиром на то да тужилаштво и судови из неког разлога толеришу овај терор над грађанима и континуиране и директне злоупотребе локалног буџета општине Тутин, као и наменске међународне помоћи, Влада и републички органи из овог уговора као ургентна издвојити средства за реконструкцију и рехабилитацију постојеће и даљу изградњу водоводне мреже у општини Тутин, јер је заиста стање више него алармантно, о чему смо ми посланици Странке правде и помирења више пута и овде у Скупштини Републике Србије говорили. С тим што би се морало, а сходно претходним искуствима, за ову инвестицију спровести вишеструки надзор како би грађани Тутина коначно и добили пијаћу воду.

Ово је уједно и наш апел, у име грађана Тутина, Владиној канцеларији задуженој за реализацију овог уговора да на листу приоритета стави тутински водовод, те разлог више да у дану за гласање подржимо ове предлоге закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући Арсићу, министре са сарадницом, грађани Србије, колеге посланици, у данашњој расправи ја ћу говорити о Предлогу закона о потврђивању Уговора о зајму кредита за преференцијалног купца између Владе Републике Србије и Кинеске

Експорт-импорт банке за Пројекат модернизације и реконструкције мађарско-српске железничке пруге на територији Републике Србије, за деоницу Нови Сад – Суботица и државна граница Келебија.

Пројекат модернизације и реконструкције пруге Београд–Будимпешта као део глобалног пројекта „Један појас, један пут“ један је од најважнијих инфраструктурних пројеката Републике Србије, чија је заједничка реализација договорена на нивоу председника и влада Републике Србије, Народне Републике Кине и Мађарске. Наведени пројекат има значај за привреду Републике Србије, Народне Републике Кине и суседне нам Мађарске.

За деоницу пруге Београд – Стара Пазова Републици Србији је већ одобрен зајам од исте банке у износу 297.000.000 долара, а комерцијални уговор о коме сада расправљамо обухвата услуге, набавку, изградњу и уградњу свих неопходних елемената за реконструкцију деонице дужине 108,1 километар како би се успоставила двоколосечна пруга за мешовити саобраћај за брзине до 200 километара на сат.

За деоницу Нови Сад – Суботица – граница уговор је потписан 25. априла у Пекингу, а кредит је одобрен у износу од 988.000.000 долара, из којих ће се финансирати 85% вредности пројекта по комерцијалном уговору, а 15% ће се финансирати из буџета Републике Србије. Овим уговором предвиђен је рок доспећа кредита 20 година, период расположивости пет година и годишња каматна стопа фиксна 2%.

Тако, поштовани грађани Србије, док ова влада Србије ради заједно са председником Александром Вучићем, испред Председништва се шире шатори и вероватно да тестерама хоће у будућност.

Приликом потписивања овог и још важних уговора Вучић се у Пекингу састао, поред Си Ђинпинга, чији је гост био, и са Ли Кећангом, Ђузепеом Контијем, као и са Владимиром Путином и председником Казахстана Назарбајевим. У Кини је председник Вучић изјавио да је веома поносан на своју земљу, коју представља у Кини.

Постављам питање – ко се од претходних председника Србије толико пута састао са председником Кине и Русије? Нико. А резултати су виђени, свакодневно. За викенд се отвара Коридор 10. Биће то велики успех ове владе и председника Вучића.

Овај парламент расправља о закону о спречавању корупције зато што је то од значаја за реализацију стратешких циљева Републике Србије, а колико је Српској напредној странци стало да корупција има нулту толеранцију, то показује и на делу. Српска напредна странка хапси своје људе, из својих редова, председник Вучић прозива бахате локалне челнике, полиција ради свој посао.

Реците ми, колеге посланици, да ли се сећате кога су хапсили челници ДОС-а и они пре 2012. године? Хапсили су своје неистомишљенике, а онда је држава плаћала оштећенима за непостојећа дела. Глуви су били на вапаје Верице Бараћ где је указивала на 24 приватизације, а посебно је прозивала Ђиласа и његову капу над свим медијима у држави Србији. Ето, зато грађани Србије памте и кажњавају, а тек ће их казнити, надам се, на следећим изборима.

Молим своје колеге посланике да у дану за гласање прихватимо све предложене законе и уговоре који су пред нама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем колегиници Јовановић.

Реч има народни посланик Милетић Михајловић.

Изволите.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре, даме и господо народни посланици, данас, ево од почетка заседања разговарамо и разматрамо тачке дневног реда које имамо, а реч је о споразумима, заправо о предлозима закона о потврђивању споразума о кредитима и о зајмовима који се односе на инфраструктурне пројекте, било да је реч о железници или ауто-путевима, затим о финансијским уговорима који подржавају локални развој и пројекте у јединицама локалне самоуправе, затим у области трговине и саобраћаја, затим у области пореске администрације, затим за унапређивање услуга електронске управе и дефинитивно имамо данас и споразум који се односи на унапређење инфраструктуре у области здравствене заштите.

Наравно, није увек овако пријемчиво за уши и популарно то да се зајмимо, да узимамо те кредите, да повећавамо дуг итд. Често и народ каже, али без обзира на ту народну изреку, дуг није добар друг. Мислим да је неопходно да учинимо такве кораке узимања кредита од међународних институција, јер заправо тиме стварамо неопходне претпоставке за бржи друштвеноекономски развој наше земље, а без тих зајмова, без тих кредита не бисмо могли да достигнемо одговарајући ниво који чини, опет, претпоставку за даљи напредак и у области економије и у другим друштвеним сферама. Према томе, наравно да морамо водити рачуна да не дође до презадуживања, али са друге стране, вођењем рачуна о томе, ми ипак то морамо да учинимо и да са тим средствима имамо крупније кораке у развоју, друштвеноекономском развоју наше земље.

Ја ћу посебно изнети и коментарисати овај Предлог закона о потврђивању Финансијског уговора Партнерство за локални развој између Републике Србије и Европске инвестиционе банке. Онако како ја разумем, ја бих учинио похвалу закључењу таквог уговора о кредиту од Европске

инвестиционе банке у циљу реализације Пројекта Партнерство за програм локалног развоја.

Заправо, овим зајмом, овим кредитом ми то чинимо у циљу подизања инфраструктурног капацитета, стандарда и квалитета живота грађана, затим у циљу подршке локалном економском развоју и добро су дошла таква средства, која ће бити у висини од 22.000.000 евра од Европске инвестиционе банке. Седамдесет пет процената тих средстава су од банке, а осам милиона евра је, који ће бити допуна овога да би се заокружило на 30 милиона, буџет Републике Србије, буџет локалних самоуправа и од донаторства.

Сматрам да би оваквих кредита и зајмова у циљу развоја, нарочито оних делова Србије који нису развијени, требало да буде и више, и не само више него да ти зајмови буду и у већим износима. Ми данас, а то је наша бољка, имамо велике разлике у развијености појединих делова Србије. На једној страни имамо, наравно, развијен Београд, што је добро. Постоје и неки други делови Србије који су прилично развијени, а постоје и делови Србије који су јако неразвијени, који су захваћени процесом депопулације. О томе морамо водити рачуна и зато су ови кредити заиста добродошли.

Област финансирања овим кредитом је поправка и побољшање јавних објеката, затим реконструкција и изградња локалних тржница, унапређење капацитета за управљање у општинској управи, обнова јавних простора и локалних садржаја, као што су спортски терени, паркови, пешачке стазе итд., изградња или замена расвете итд. Све је то потребно у оним срединама које су неразвијене, у неразвијеним општинама, где су често ти објекти који су у свакодневной употреби, а прекопотребни грађанима, у приличној мери девастирани и да треба да се уљуде и да се примере онемо што треба да служи и да буду пристојног изгледа и у доброј функцији, да тако кажем.

У реализацији овог пројекта Партнерство за локални развој учествује Министарство за државну управу и локалну самоуправу, што је сасвим логично узимајући у обзир надлежности овог министарства у односу на јединице локалне самоуправе, али важан партнер у реализацији је, говорим то чисто због грађана, да што више то разјаснимо, и Мисија УН која спроводи Програм УН за развој у Републици Србији, скраћено УНДП, Мисија УНДП. Заправо, ова мисија Уједињених нација има ту имплементациону улогу, даје административно-техничку подршку и, наравно, оперативно сагледава сам ток реализације ових пројеката, а опет у сарадњи са Министарством државне управе и локалне самоуправе.

Ми данас у Србији имамо различите категорије јединица локалне самоуправе, мислим на општине и на градове који су различито развијени, о чему сам малопре и говорио, али постоје четири категорије. Трећа и

четврта категорија јединица локалних самоуправа су оне које су мање развијене и по ономе што је одлука и Владе и сврха овог зајма јесте управо да се средства од 30.000.000 искористе управо у овим општинама, у овим локалним самоуправама, и то из треће и из четврте категорије.

Узимајући у обзир да ће, од тих 90, сигурно једно 40 општина моћи да реализује пројекте за које буду конкурисале, зато и кажем да је потребно да у будућности имамо још таквих кредита, још таквих зајмова и у неким већим износима. Ми морамо као држава учинити напор да колико-толико уједначимо развијеност и оно што је капацитет живота, производње и учинити оне разлоге довољним да људи остану у тим срединама које су на великом удару депопулације данас.

Дакле, очекујем из ових разлога да ће и општина Петровац на Млави добити ова средства за један прекопотребан пројекат, а то је рестаурација фасаде општинске зграде, која је споменик културе и која је подигнута у прошлом веку, на самом почетку прошлог века. Градња је трајала од 1900. до 1908. године. Зграда је, рекао сам, споменик културе. То је било среско начелство, значи среска зграда, а у данашњем друштвеном систему, данас је то зграда општине, која је прилично запуштена у овом делу, што је сама фасада и столарија итд. Унутра је већ доста урађено напорима локалне самоуправе, и у овом мандату општинске власти и у прошлом мандату, када је зграда покривена новим црепом итд. Узимајући у обзир да област финансирања јесте и рестаурација таквих објеката, а узимајући у обзир и то да Петровац спада у неразвијене општине, свакако очекујемо да ће то бити реализовано и да ће добити та средства.

Када говоримо о овим другим споразумима о којима данас ми разговарамо а односе се на кредите и зајмове који се односе на финансирање путне инфраструктуре, железничке итд., ја бих само рекао оно што се може запазити. Када се погледа и анализира мапа државе Србије са путном мрежом и са ауто-путевима који су изграђени, деловима ауто-путева који су изграђени и који су у плану за изградњу у наредном периоду, може се видети заправо из те слике, из те мапе, када се она погледа, да Коридор 10, који заправо иде централном линијом Републике Србије, од севера ка југу, и на такав начин, условно речено, дели Србију на источни и западни део територије, да у западном делу имамо већ изградњу појединих делова ауто-пута, ту је и Коридор 11, постоје и други планови о препречавању и спајању ауто-пута Коридора 10 и 11, затим ауто-путеви који ће ићи, оне деонице које ће ићи за БиХ, а да у источном делу територије Републике Србије немамо заправо планиран, за сада, колико ја знам, ниједан пут, наравно, изузимајући онај део који је већ изграђен и који је, ја мислим, завршен, а иде према Бугарској на самом југу и издваја се од Коридора 10 на истоку према Бугарској.

Дакле, сматрам да би, узимајући у обзир и оно питање неједнаке развијености територија и делова Републике Србије и сама та претња да они делови који су неразвијени све више осиромашују, све више буду напуштени од стране становништва, требало размишљати заправо у правцу тога да се та мрежа значајних путних саобраћајница побољша и увећа и у овом делу Србије. Наравно, када говорим о овоме, ја не чиним никакву критику у том правцу у односу на све активности и на све пројекте који се данас на овом пољу предузимају, а просто је и немогуће у једном времену све завршити онако како бисмо волели или како замишљамо да је то добро, али када говоримо о овим значајним саобраћајницама, па и о ауто-путевима који би могли да се појаве и на територији источне Србије у појединим деловима, онда апелујем на то да у тим будућим плановима, па макар то било и за 20 година, водимо рачуна о томе и да идемо у том правцу.

Свакако да ћемо подржати ове споразуме, о чему је говорила и колегиница Пауновић, која је била овлашћени представник СПС за ову тачку дневног реда, јер, понављам, без задуживања на овакав начин, са инвестирањем прекопотребних пројеката, ми заправо стварамо значајне претпоставке за даљи напредак целокупног друштвеноекономског поретка и система наше земље. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Михајловићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, док се ми бавимо законском заштитом, пре свега деце, има и ових других несрећника, који овде нису.

Ја Бојану Пајтићу могу да опростим што је написао и пожелео да неко дигне руку на мене, то могу да опростим, иако је он професор Правног факултета и вероватно у демократским земљама после жеље да неко дигне на неког руку било би му забрањено да предаје на Правном факултету. Али не разумем ове. Дакле, он је сопствену странку, његову и Ђиласову, назвао својевремено бродом лудака. Ја се у потпуности слажем са Бојаном Пајтићем да је његова и Ђиласова странка брод лудака, јер само са тог брода лудака може да стигне на Твитеру ова објава.

Дашко Милиновић, пријатељ Маринике Тепић, Ђиласове заменице, каже овако – ја сам за убијање деце па сам зато против овог закона. Ови из Ђиласове странке кажу да су за убијање деце и да су зато против овог закона. Овај новинар, дакле не ради се само о лудаку са брода лудака Пајтића и Ђиласа, ово је новинар Дашко Милиновић, уредник, новинар са неког новосадског радија итд. То је особа коју је полиција већ приводила. Дакле, то је овај човек са Ђиласовог и Пајтићевог брода лудака који је

пожелео убијање деце, пријатељ Маринике Тепић, учесник протеста „Један од пет милиона“.

Да не би било да ја ту нешто измишљам, слике говоре више од речи. Ево га у топлом загрљају са заменицом Ђиласа, Мариником Тепић, која је наводно против насиља, али на свом профилу Мариника Тепић има фотографију на којој се маљем разбија глава бисти са ликом Александра Вучића. Дакле, то су ови несрећници који су против ових закона којима се штите деца и који су дословце писали да су за убијање деце и да су против овог закона.

Ја позивам надлежне органе да испитају овај случај. Ово је нечувени говор мржње и ово се мора санкционисати. Нема ништа горе од зле памети, али зло се туче док је мало и, господо тужиоци, изволите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, Влада Републике Србије, и не само Влада већ и највећи део посланика у овом високом дому и највећи број грађана Републике Србије, спроводи пројекат убрзане модернизације Републике Србије, а мотор убрзане модернизације Републике Србије јесте председник Републике Србије, господин Александар Вучић.

Поштоване даме и господо, и наше здравство је сектор у којем се спроводи модернизација. Зато је Предлог закона о потврђивању Основног споразума између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије изузетно важан ради реализације пројекта рехабилитације јавних болница, чија укупна вредност износи 350.000.000 евра.

Поштовани народни посланици, оно што је веома важно да се зна, а поготово наше колеге из опозиционих клубова, којих данас нема овде, то је да је буџетом Републике Србије за 2019. годину одобрено задуживање код Банке за развој Савета Европе у износу од 200.000.000 долара и зато је овај закон данас на дневном реду. Овим пројектом инвестираћемо у изградњу и проширење и рехабилитацију око 18 здравствених установа широм Републике Србије, почевши од Аранђеловца до Пирота, од Зајечара, Ваљева до Сремске Митровице, Суботице и да даље не набрајам.

Поштовани народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, здравство за време бившег режима, данас окупљених у савезу за другу плачку и пропаст Србије, прва је била док су били у ДОС-у, било је најгоре у Европи. То не кажем ја, него комисије Европске уније. Чак није доспело на ранг-листу европског здравства.

За време владавине Ђиласа, званог у народу Ђики Мафија, за време владавине Вука Јеремића, званог у народу Вук Потомак, здравство је

карактерисало свакодневне афере. Ја ћу вас подсетити само на неколико афера.

Сећате се, даме и господо, афере цитостатик. Цитостатици су куповани као на пијаци за време њиховог режима. Унапред се знало колика свота новца ће се потрошити на цитостатике, а онда се траже пацијенти којима ће се лекови дати. Сећате се уважене докторке Драгане Јовановић, која је у знак протеста напустила ту комисију за набавку лекова. Тада су купљени цитостатици у вредности од 24.000.000 евра без тендера, без јавног оглашавања и, да би избегли тендер, Републички завод за здравство би се позвао само на допис Агенције за лекове и медицинска средства. Е, то је њихово здравство. Њих данас нема у овим клупама да разговарамо о томе да ли је ово истина или не.

Даље, афера спрега погребника и лекара Хитне помоћи. Сећате се те афере познате широм, не само у нашој земљи него и у Европи. Трајала је за време странке бившег режима. Цена за дојаву о смрти била је 300 евра. Лекари Хитне помоћи су намерно пуштали да пацијенти умру како би узели провизију од 300 евра. То је тзв. афера трговина покојницима.

Трећа афера, афера вакцина против грипа 2009–2010. године. Србија је увезла 2009. године 8.855.000 доза вакцина, а остатак је, до 3.000.000 вакцина, колико је наручила, отказан. На кампању „Заврнимо рукав“ отишло је 11.000.000 евра, а одазив грађана био је катастрофалан.

Даље, афера министра Томице Милосављевића и његове операције у минхенској болници и неповерење у домаће здравство, а он је био на челу тог министарства.

Афера око увоза и набавке вакцине за свињски грип. Огромна крађа на вакцинама за свињски грип. Само на увоз вакцине за 2009. годину буџет Републике Србије је оштећен за 1.600.000 евра.

Кад смо већ код афере за свињски грип, ту је и афера кокошка, афера нашег уваженог народног посланика и бившег председника Владе, Зорана Живковића. Шта је он радио? Он је производио вакцину за кокошке од јогурта и воде. Вакцинисао кокошке у селу Пуковац надомак Ниша. Нормално, узео паре и побегао. Данас га нема овде да разговарамо да ли је то истина или не.

Афера око реконструкције Клиничког центра у Београду. Сећате се те афере.

Афера око доделе инвалидских пензија. То је страшна била ствар. Од 500.000 инвалидских пензија ова влада и претходна су свеле на испод 300.000. Годишње око 10.000 се смањује итд. Махом су људи добијали инвалидске пензије а остајали у радном односу.

Трговина листом чекања на Институту за онкологију у Сремској Каменици. Сто људи је умрло због злоупотребе листе чекања.

И афера Јуцит, за набавку возила за Хитну помоћ. Возила су авансирана и плаћена а нису испоручена, сећате се афере око тога, и да је било чак ухапшено пет особа из Министарства здравља.

Толико о њиховим аферама.

Поштовани грађани Републике Србије, српско здравство је, како рекох, пре доласка на власт Српске напредне странке и Александра Вучића за председника Владе било најгоре у Европи. Доласком СНС на власт и доласком напредњачке владе, и ова влада данас је, у којој сте ви, господине Ђорђевићу, знатно напредовала када је здравство у питању.

Дозволите само да кажем, у 2015. години је наше српско здравство заузело 30. место на ранг-листи европских земаља, од 35. Дакле, за годину дана напредовало је пет места. Године 2016. заузело је 24. место од 35 земаља, 2017. године 20. место. Прошле, 2018. године 18. место. То је тај напредак о којем са господом, нама господом прекопута, оно што кажемо, нема их данас да о томе разговарамо.

Ја нећу даље говорити шта смо постигли око инфраструктуре јер су то колеге и колегинице, али дозволите две реченице. Ова влада заједно са претходном владом отворила је 138 километара ауто-путева...

Је ли тачно, господо из опозиционих клупа, којих данас нема овде? Гледате из својих кућа или канцеларија; дођите овде и негирајте то.

... Обновила 480 државних путева, изградила 360 километара локалних путева, рехабилитовала и изградила 311 мостова, завршила на обнови 360 школа, болница, домова здравља у 130 градова широм Републике Србије итд.

Поштовани грађани Републике Србије, ови шетачи из савеза за другу пљачку Србије, које предводе: Драган Ђилас, у народу звани Ђики Мафија; Вук Јеремић, у народу звани Вук Потомак; Бошко Обрадовић, у народу звани, гле, сада не више Лупетив, него Безобразовић народ га зове због силних упада у државне институције; Јанко Веселиновић, у народу звани Станокрадица – тај је украо стан Милици Баџи у Обровцу, у Улици браће Курјаковић број девет, избеглици; Душан Петровић, у народу звани Кривоубица – поштовани грађани, то вам је тај министар пољопривреде који је за годину дана дао да се покоље 250.000 крава од укупног фонда 500.000; Сергеј Трифуновић, у народу звани Сергеј Пишоје. Зашто? Јер је изјавио да ће „пишати по гробу председника Републике Александра Вучића“. О том човеку најбоље говори његова колегиница, која је рекла: „Неопрани лажљиви Сергеј. Е, то вам је вођа протеста. Увек био подмитљив, увек био лажов, увек се улизивао, био златна медаља у увлачењу у дупе, увек лагао, увек смрдео, увек се грабио за новац, оброк и пиће. Никада се није прао, увек је варао колеге“ – изјава колегинице

његове, Биљане Србљановић, 20.01. господње 2019. године у „Блицу“, страна број један.

Надаље, Мариника Тепић, звана Голуб Прелетачевић – то вам је она народна посланица која легне навече у једној странци, ујутру се пробуди у другој странци; и међу њима јесте и Милојко Пантић, звани Лудојко. Поштовани грађани Србије, његова странка ЛДП тражила је да се огради од моје дискусије кад сам у овом високом дому рекао да је он Пантић звани Лудојко јер је у Загребу изјавио да је овде на власти у Србији једна шовинистичка фашистичка клика. Звани Испичутура још. Е сада, да ли сам био у праву или не, најбоље је он доказао ових дана, пошто је изазвао удес на Бранковом мосту и, нормално, био сам у праву када сам рекао да је испичутура, јер су га довели у станицу милиције, где је ишао на испирање, не трежњење него испирање, 1,76 промила алкохола, и ја сада тражим странку ЛДП, господина Чеду Јовановића званог Шмркач да ми се јавно извини због тога. Ово је доказ да је он заиста једна испичутура.

Дозволите на крају да кажем ипак да је о шетачима најбоље рекао њихов шетач глумац Којо. Завршићу с тим, он је рекао: „Људи полако схватају да им је протест од почетка, да су им водили цензусоловци уз помоћ лажног полусвета, полуновинара и дела студената који су им веровали“ – један угледни лист 10.05. господње 2019. године, страна пет.

Поштовани грађани Републике, њихови представници су, ових шетача – жао ми је честитих грађана који шетају – у ствари једна група лезиједовића, нерадника, цабалебароша, луфтигуза, сецикеса. Уништили су нашу прошлост, уништили су нашу садашњост, уништили су будућност деце наше. Поштовани грађани, ако им дозволите бар годину дана да остану и дођу на власт, уништиће и наше корене. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Атлагићу.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштовани министре Ђорђевићу, драге колеге посланици, поштовани грађани Србије, ја сам Милија Милетић. Долазим из Сврљига. То је најлепша општина у Србији, која се налази поред града Ниша. То је најлепши град у Србији. Иначе, овде у Скупштини Србије представљам Уједињену сељачку странку, изабран сам са листе Српске напредне странке.

Као и до сада, ја сам говорио о свим оним стварима које су битне за развој југоистока Србије, за развој недовољно развијених подручја, за развој у делу инфраструктуре, здравства, просвете и свега онога што се тиче свих наших грађана који живе у тим малим општинама, који живе на

селу, који живе од села и за све оне људе који тамо желе да стварају своје породице, да тамо може да се, што се каже, много боље живи.

Када смо говорили о претходном сету закона везано за кривичне поступке, за нове ствари, као што је увођење доживотне робије, ја сам и тада говорио да у нашем крају, у мом селу, за оне људе који чине зло деци, који чине зло људима, за те људе је и тај доживотни затвор блага казна.

Сада имамо низ ствари, низ ових споразума којима се даје могућност узимања одређених повољних кредита и нека бесповратна средства за развој југоистока Србије, за развој инфраструктуре у одређеним деловима Србије, где кроз тај програм Европске инвестиционе банке, кроз програм Банке за обнову и развој, кроз програм Светске банке имамо доста средстава која се улажу у инфраструктуру, како путну тако и железничку инфраструктуру, где ћемо имати могућност да уредимо не само пруге него ћемо имати могућност да уредимо и путне правце.

Нормално, више бих желео да ови путни правци буду што пре урађени, да сутра, када дође време да се обезбеде средства за развој за пољопривреду, да у оквиру развоја пољопривреде имамо и већа средства за оне људе који живе на селу и од села, за оне младе људе који остају у нашим селима, да тим људима који тамо остају и стварају брачне заједнице обезбедимо веће субвенције, да тим људима обезбедимо већа средства за новорођену децу; у оквиру тога да то буде већа разлика, од 20 до 50 посто, за оне који живе у подручјима са тежим условима живота, у подручјима као што је општина Сврљиг, Бела Паланка, Гаџин Хан, Књажевац, Бабушница и остале општине на југоистоку Србије.

Мислим да је то потребно кроз овај програм развоја путне инфраструктуре. Кроз програм изградње путне инфраструктуре имамо стварно већу могућност да дође већи број људи, да прођу кроз Србију, да оставе средства и, нормално, могу да сврате у лепе крајеве наше као што је Сврљиг, као што је Ниш, као што су ти делови југоисточне Србије у којима стварно много лепих ствари има и где они могу доћи да обиђу, да купе нешто, да оставе неки свој новац и, нормално, поново да се врате.

Стварно нам је природа дала све. Југоисток Србије јесте место и подручје где има близу 1.500.000 људи да живе, али у тим подручјима морамо мало више издвајати и за овај део што се тиче инфраструктуре јер, као што је малопре говорио колега Милетић, овај део у источној Србији има потребу за мало већа улагања у инфраструктуру. Значи, ја сам овде увек говорио о нашим проблемима, о решавању тих проблема и Влада Републике Србије и наш председник господин Вучић већ на томе пуно раде и већ се на томе ради.

Иначе, ту је са нама министар Ђорђевић. Господине министре, ја бих волео да у оквиру ваших надлежности заједно сви ми обезбедимо и,

што се каже, сигурнију будућност за оне наше старе људе који живе у нашим тим малим општинама. Рецимо, један од примера јесте и општина Сврљиг, из које ја долазим, где смо у плану и планирамо да у оквиру својих могућности урадимо и један геронто-центар, где је урађен пројекат тог геронто-центра.

Кроз ове програме, кроз ове повољне позајмице које држава Србија добија, уз вашу сарадњу, уз вашу подршку, ми тим нашим старијим људима морамо обезбедити сигурнију будућност јер, јесте, ми смо старе општине, али с друге стране, кроз програм упошљавања који даје надлежно министарство, преко Националне службе за запошљавање, које даје и Влада Републике Србије инвестиције тим нашим малим општинама, упошљавање малог броја људи, јесте, то је сигурна будућност за останак тих наших младих људи у Сврљигу, Белој Паланци, Гаџином Хану и свим општинама на југоистоку Србије.

Још једном, ја ћу гласати за све ове предлоге закона јер мислим да је ово потребно да завршимо, да урадимо ту инфраструктуру, да урадимо све оно што је потребно и као посланик Уједињене сељачке странке увек ћу гласати за све оне потребне ствари где се развија село, пољопривреда, где се развија наша Србија. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милетићу.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, грађани Србије који пратите овај пренос, имате прилику ево већ месецима да се уверите на који начин посланици владајуће већине, посланици СНС се боре за ваше интересе, на који начин и шта планирамо да радимо као власт у Србији у будућем периоду да би сваком грађанину од севера до југа, од истока до запада у нашој земљи било боље. Представљамо програме, идеје, планове, пројекте за развој наше лепе земље. И не само да представљамо пројекте, те пројекте и реализујемо. Реализујемо их уз помоћ наших партнера, а данас ћу се осврнути на наше кинеске partnere који нам помажу да завршимо бројне инфраструктурне капиталне пројекте, важне за сваког човека у овој земљи.

А од оних који су некада седели прекопута нас сам чуо пре нека два месеца, када смо расправљали о ауто-путевима и водили једну дискусију на нашој општини, на Старом граду, кажу – ма какви ауто-путеви, шта мене брига за те ауто-путеве. И ту видите заправо њихов однос према ономе што је важно за грађане. Они кажу – шта нас брига за ауто-путеве.

За њих је лоше када урадите и километар ауто-пута, јер то им умањује шансу да се напуне ти њихови нинџа-кампови, рамбо-кампови и

остали кампови где сада деле некакве лажне пасоше и говоре грађанима како ће тобож живети сјајно чим се они једног дана преруше у нинџе и као такви обучени нинџа-ратници изађу на улице и изведу некакву нинџа-рамбо-командос револуцију у Србији.

Неће гледати никакву револуцију у Србији, али ће зато да гледају отварање јужног крака Коридора 10, зато ће да гледају нове мостове у Београду, зато ће да гледају наставак изградње „Београда на води“, зато ће да гледају још десетине и десетине нових фабрика у Србији, зато ће да гледају отварање даље радних места у Србији, зато ће већ ове године гледати ново повећање и плата и пензија за наше грађане.

А њихову срамоту у овим преносима сваког дана имају прилику да виде грађани Србије кроз то када се расправља о важним законима, који нису политика већ су живот. Јуче смо говорили о Тијанином закону; њих то није интересовало, не занимају их деца. Животи наше деце њих не занимају. Њих занимају само њихови животи и њихове паре. А чак и те паре нису њихове, већ су паре које су отете од сваког од нас, од сваког грађанина Србије, и те паре ће једног дана морати да врате.

Зато се радујем што ће пред нама ускоро бити, надам се, и закон о пореклу имовине па да видимо ко је шта и како стекао, ко се како обогатио, ко је како и од чега са платом од 100.000 динара куповао скупе велике станове, виле и аутомобиле, одакле станови у Бечу, одакле летовање на Малдивима. Верујем да је колега Божовић и сада негде на некој тропској дестинацији, није стигао на расправу о Тијанином закону, о борби против корупције. Па како од њих да очекујемо, мислим да је и без везе што уопште очекујем да тај део опозиције који данас није овде дође да расправља са нама о борби против корупције. Па њих ухвати страх, они се најјеже кад им поменете борбу против корупције, поменете полицију, поменете судове, правосуђе, они претрну од страха тог тренутка и наравно да брже-боље побегну онда и са радних места, где им се изгуби сваки траг.

Грађани Србије знају шта могу да очекују од Српске напредне странке – не празну причу, већ конкретна дела. Ми нисмо људима 2012, 2013, 2014. и свих ових година нудили да ће мед и млеко да потече само кад ми победимо на изборима, него смо им нудили напоран рад, нудили смо и одрицање у једном периоду да би сутра било боље, а то сутра није била имагинација већ нешто на реалним и одрживим основама. Зато данас сваки грађанин у Србији, људи знају, наравно, тешко се живи, али виде људи помак, знају шта значи 130 километара ауто-путева. То значи нове фабрике, значи нова радна места, значи бољи живот и плату и прилику да зараде плату они људи који нису радили до сада. У томе се сви слажемо овде.

Сваки километар ауто-пута значи нову шансу за живот. Нама је тај живот неопходан у Србији и нису без везе ауто-путеви, као што они кажу, што је прилика да један млади брачни пар, бар један остане још у Србији, па још један, па још један, па да имају децу и да на тај начин покушамо да, не само у наредних пет до десет година имамо један одржив раст, већ и да наша држава опстане у биолошком смислу у веку који је пред нама. Јер цаба сви ауто-путеви, мостови, борба против корупције, све оно о чему данас говоримо ако не буде људи који желе да остану у овој земљи.

Неће остати у овој земљи са нинца маскама и камповима, са арлаукањем Лечићевим на Теразијама, где се тамо вере по чесми. С тиме неће остати овде. То тера младе људе из Србије. То су гледали деведесетих година. Викали су са чесме, претили вешањима и не знам ни ја чиме, људи поверовали биће нешто. Е, кад су дошли на власт, напунише своје џепове, неки су нашли ухлебљење ван Србије, побегли брже-боље, али у сваком случају њима боље, а грађанима је било лошије.

Млади су одлазили одавде. Били смо земља, ја мислим, са вероватно највећим одливом мозга у свету. Па ко је желео да живи у таквој земљи, у којој се километар ауто-пута није урадио? Само смо слушали 12 година, за време њихове власти – Коридор 10, Коридор 10 биће, биће једног дана.

Ево, СНС је направила, предвођена председником Александром Вучићем и Владом Републике Србије. И направићемо још много добрих ствари само да наши грађани и млади остану да живе у овој земљи, да стварају породицу у њој и да имамо све више деце. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Филиповићу.

Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Није баш повреда Пословника, али интервенција по Пословнику јесте, пошто нема друге могућности да кажем оно што мислим да треба да кажем а везано је за господина министра Ђорђевића, који је овде у Народној скупштини веома често и који је показао да хоће да саслуша народне посланике, да одговара на оно што посланици кажу, али је такође показао нешто што други министри још увек нису, а то је и да послуша народног посланика.

О чему се ради? Ако сте заборавили, ми смо пре можда двадесетак дана, или рецимо месец дана највише, обавестили одавде министра Ђорђевића да у неким службама које су конкретно у ПИО фонду, које су у његовој надлежности, људи у Србији који одлазе у пензију добијају решења писана латиницом. Људи су нас прилично огорчено о томе обавештавали. Ми смо то рекли јавно овде министру Ђорђевићу и замолили га да види о чему се ту ради, јер ваљда пре свега морамо да поштујемо Устав Републике Србије, не само то што ми лично осећамо као

националну потребу и нешто што треба да се форсира у Србији, али пре свега мора да се поштује Устав.

Ја сада просто имам моралну обавезу да, такође, одавде обавестим да је министар Ђорђевић послушао оно што смо му ми из Српске радикалне странке рекли и да у ПИО фонду сада пензионерима издају решења, у складу са Уставом, на ћириличком писму. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Схватио сам на шта сте желели да укажете кроз повреду Пословника. И сами сте рекли кроз образложење да није реч о повреди Пословника, али као председавајући морам да вас питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, у овој расправи имамо давање сагласности Народне скупштине на одређена задужења Републике Србије. Мени је заиста жао што сада овде у сали немамо народне посланике представнике бившег режима. Знам да би они у овом тренутку скочили и углас почели да причају како задужујемо грађане Србије, како је то задужење непрекидно, како врло мало бринемо о њима. Међутим, представници бившег режима очигледно сматрају да је важније да буду у Пионирском парку, да покушају да буду „деца цвећа“, да од Пионирског парка направе Вудсток. Сад можете да замислите Ђиласа, Пајтића, Јеремића, Вука Обрадовића као „децу цвећа“.

Додуше, могу да кажем да, чак и када би нешто покушали, остали би у покушају, јер хипици, како себе желе да представе сада, борили су се, рецимо, против рата у Вијетнаму, а господу из бившег режима и Бошка Обрадовића карактерише насиље и борба за голу власт. Не могу они никада то да буду. Једино би ту можда, али испунио је само одређени део услова, и то не оних позитивних, био Сергеј Трифуновић, по питању те комуне која се прави, коју покушавају да направе у Пионирском парку, по питању, ваљда, како то они кажу, вутре, цоинта, психоделичних супстанци итд.

Али хајде да направимо једну анализу шта су господа из бившег режима оставила у Србији овде 2012. године, пошто је један колега посланик спомињао дуг од 15,5 милијарди евра 2015. године. Касније ћу да се вратим на то, није био у праву. Република Србија је на основу њиховог закона о приватизацији приходовала за сву друштвену имовину која је постојала на територији Републике Србије непуне три милијарде евра. Или, да преведем, само 10% бруто производа Републике Србије.

Можете да замислите каква је то пљачка била да је Мирослав Мишковић само продајом „Максија“, односно „Це маркета“, који је откупио из те исте приватизације, продао за две и по милијарде евра. Или, ван Закона о приватизацији продати су „Моби 63“, продат је ДДОР Нови Сад, продате су неке од банака из друштвеног сектора, чини ми се за неких 800.000.000 евра, и продата је Нафтна индустрија Србије за 400.000.000 евра. То је још три милијарде евра. Значи, осим Електропривреде и Телекома, сва имовина Републике Србије продана је за непуних шест милијарди евра, или непуних 20% бруто производа.

Е сад, на тих шест милијарди евра треба додати оних 15,5 милијарди јавног дуга који је затечен 2012. године. Колико знам да рачунам, то је 21,5 милијарда евра. И ако на то додамо још милијарду евра из Развојне банке Војводине и додамо из Агробанке, то је 22,5 милијарде евра. Па бих госпуду из бившег режима питао шта су урадили са 22 милијарде евра које су потрошили док су били на власти. Волео бих да ми неко одговори. Пазите, 22 милијарде евра је много новца и за десет пута развијеније државе него што је Србија. Јесмо ли имали неке ауто-путеве? Не знам да ли је неки ауто-пут завршен или започет како треба до 2012. или 2013. године.

Немојте да додајујете да не бих причао о ауто-путу од Прешева до Врања, који је био потпуно плаћен а никад није завршен, а извођач јавних радова отишао у стечај.

Значи, волео бих да ми неко каже шта је урађено са 22,5 милијарде. Сада ти наводни борци против диктатуре наводно кампују у Пионирском парку да би поново на исти начин, као што су водили Србију до 2012. године, наставили после неког ваљда преврата на улици и поново да наставе пљачку која је започета. Ја сам потпуно сигуран да је један део новца од тих 22 милијарде евра завршио код Драгана Ђиласа, барем оних 500 милиона, али бих волео да знам и шта је са остатком.

Ми дајемо сагласност, између осталог, и на ауто-путеве, и то из зајма за кредит за Пројекат изградње ауто-пута Е-763 Прељина–Пожега, дајемо сагласност на модернизацију и реконструкцију мађарско-српске железничке везе на територији Републике Србије, деоница Нови Сад – Суботица –државна граница, а резултате ове владе и претходних влада од 2012. године наовамо видећемо за пар дана, када председник Републике Србије Александар Вучић буде коначно отворио ауто-пут јужни крак Коридора 10, који је до 2012. године неколико пута започињан, где је новац потрошен а никаквих резултата нисмо видели.

Е сад, неко ће да каже – а шта ми то имамо од тих ауто-путева? Нека заблуда је да ауто-путеви и пруге повезују само место или тачку А до тачке Б и побољшавају квалитет живота поред саме трасе пруге или ауто-пута.

То је оно што грађани најчешће прво виде, па ваљда се та заблуда најчешће и користи у неке, да кажем, пропаганде сврхе. Међутим, оно што је важније и оно што треба да се истакне, са сваким километром ауто-пута и са сваким километром реконструисане железничке мреже привреда и привредни амбијент у Републици Србији добијају на значају.

Стално се у негативном контексту говори да сваки страни инвеститор који дође у Србију жели јефтину а релативно стручну радну снагу. То је могуће само када је висока стопа незапослености. Република Србија је од 2012. године до данас смањила, односно преполовила стопу незапослености у Републици Србији, иако то господа из Фискалног савета покушавају да оспоре, а касније ћу мало и са њима да се позабавим. Сада је дошло време да кроз стварање привредног амбијента цена рада у Републици Србији почне да расте, и ту је значај и ауто-путева и железничких пруга, јер саобраћајна инфраструктура узима значајну вредност у калкулацији трошкова које било који инвеститор има. Значи, Србија не жели и неће бити извор јефтине радне снаге и радимо на томе да кроз нове пројекте кроз Србију, где год је то могуће, изградимо ауто-путеве, побољшамо пословни амбијент и повећамо цену рада у Републици Србији. Друге оне повластице које повлаче јавни радови и саму потрошњу коју подижу у Републици Србији не бих да понављам, око тога смо се више пута позабавили.

Када је у питању, и то је било на седници Одбора за финансије који је претходио овој седници Народне скупштине, имамо и Пројекат модернизације пореске администрације између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој. Вредност пројекта је неких 48 милиона евра.

Неко од чланова Фискалног савета је поставио питање – а зашто ми подижемо кредит када смо имали донатора који ће да нам модернизује Републичку пореску управу бесплатно? Ја мислим да бесплатног ручка нема. Један део приче око модернизације је потпуно исправан, али други део, да је тај који би био спонзор наше републичке пореске управе инсистирао да у сваком тренутку има увид у базе података које прикупља Републичка пореска управа... Зато имамо сада један овакав закон.

Сматрамо да Републичка пореска управа треба да се модернизује, да може да у сваком тренутку одговори изазовима који се очекују од ње, али Републичка пореска управа биће модернизована онако како то Републици Србији одговара, њеним грађанима и њеној привреди, а не за рачун неког другог. Тако да рашчистимо одмах са лобистима из Фискалног савета.

Знате, то су исти они који стално понављају једну мантру, како треба да модернизујемо Електропривреду Србије. Слажем се, али по чијој

мери и чијем рачуну; да ли по мери грађана Србије, привреде Србије или по рачуну неких светских финансијских центара? Па нека кажу за чији рачун они раде и од кога примају плату, да ли примају плату из буџета Републике Србије, дакле од грађана Републике Србије, или разних међународних финансијских институција за чији рачун лобирају да Електропривреду треба да поцепамо у организационе целине, приватизујемо и подигнемо цену електричне енергије за грађане да би се природни ресурси Републике Србије, који нису обновљиви, купили што јефтиније а што скупле продали грађанима Републике Србије.

Ми такву модернизацију ЕПС-а нећемо. Електропривреда Србије се већ модернизује, Електропривреда Србије се већ реконструише у сваком погледу, и у преносним мрежама. Ево, пре годину дана дали смо и сагласност, по први пут после тридесет и нешто година, да започне изградња потпуно новог система за производњу електричне енергије.

Значи, неке ствари морамо да рашчистимо. Нећемо да се задужујемо као што су се ови задуживали који сада праве комуну у Пионирском парку, Вудсток, „деца цвећа“ и тако даље, већ се задужујемо искључиво програмски. Када кажем програмски, сва наша задужења биће или у модернизацију Републике Србије у смислу њене управе или за изградњу инфраструктуре.

Само бих хтео да подсетим колико је битно када дајемо сагласност на задужења по основу унапређења наше управе, односно електронске управе. Сетите се само штрајка у Катастру. Штрајк у Катастру није имао никакве везе са условима рада или платама запослених. Једино им је сметало што је катастар прешао на електронско управљање и нису могли за неку ситну услугу да узимају од грађана велики новац.

Да се разумемо, не могу полиција и тужилаштво да буду увек на сваком месту, али пошто је борба против корупције системска, значи на нивоу полиције, на нивоу тужилаштва, на нивоу правосуђа, мора да буде и на нивоу управе. Са модернизацијом управе ми заокружујемо систем борбе против корупције и са електронском управом могућност за корупцију се своди на минимум. Не може више предмет да стоји месецима, или чак годинама, у фиоци неког државног бирократе који ће да тражи сто, двеста или триста евра да извади предмет из фиоке.

А такву су нам Србију оставили, где ништа није могло да се уради а да се не части, где ништа није могло да се уради а да не поткупите и подмитите, јер су сами били такви. Па да не причам, колеге посланици су тражили по сто-двеста евра да закажу разговор, грађана са послаником. И та „деца цвећа“ хоће из Пионирског парка поново да воде Србију. То нека забораве. Грађани Србије их неће, зато што су видели какви су и зато што знају да направе разлику између Бојана Пајтића, Драгана Ђиласа, Вука

Јеремића с једне стране, и Александра Вучића, који модернизује и води Србију онако како грађани очекују од њега.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Арсићу.

Даме и господо народни посланици, сада ћемо направити паузу. Са радом настављамо у 14.05 часова. Захваљујем.

(После паузе – 14.10)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Пред нама се налази сет финансијских закона, односно предлог сета закона о потврђивању уговора о зајму.

Пре свега, рекао бих да је економска политика коју води садашња власт успела да извуче државу Србију из банкрота у којем се налазила и рационалном, а пре свега одговорном политиком постали смо економски лидер у региону. Наравно да су основни покретачи економског развоја Србије свакако били велики инфраструктурни пројекти, који су представљали кључ развоја Републике Србије.

Прошла, а и ова влада Српске напредне странке је то одлично разумела и поставила је инфраструктурне пројекте као приоритет. Србија је данас мрежа коридора, друмских и железничких, и уз даљи убрзани развој инфраструктуре и овако стабилну економску ситуацију представља основни покретач доласка све већег броја озбиљних инвеститора у Србију, који су гарант економске стабилности наше земље.

Оваква економска политика и стабилност даје нам за право и дала нам је за право да управо и преко овог сета финансијских закона видимо колико држава Србија системски приступа решавању одређених питања, а све у циљу бољих животних услова и бољег животног стандарда за грађане.

Па, ево, и у овом сету финансијских закона имамо два велика инфраструктурна пројекта, и то Пројекат модернизације и реконструкције мађарско–српске железничке везе за деоницу Нови Сад – Суботица – државна граница, и други, изузетно значајан инфраструктурни пројекат, Пројекат изградње ауто-пута Е-763, деоница Прељина–Пожега. Дакле, Влада Републике Србије и даље наставља са великим инфраструктурним пројектима, што је од изузетне важности.

Невероватно је да поједини опозициони лидери нападају и критикују баш све. Видели смо јуче, и преко медија, и преко друштвених

мрежа, и преко неких назовистручњака, и Тијанин закон, око кога смо овде јуче у Народној скупштини водили расправу, а такође и сваки нови пројекат који спроводи Влада Републике Србије, а има их много.

Све то раде опозициони лидерчићи, који су уништавали Србију и локалне самоуправе које су водили. Као пример за то навешћу Шабац и Душана Петровића, који је кроз пљачкашке приватизације уништио Шабац, а наставио је да га уништава са својим политичким пројектом званом Небојша Зеленовић, који седи под шатором овде у Пионирском парку док Шабац убрзано пропада и док територија града Шапца, преко 70%, нема ни воду ни канализацију. Кажу Шапчани да су видели Небојшу Зеленовића како улази у шатор у Пионирском парку са кристалном куглом, једним петлом и шаком пасуља, ваљда да прорекне политичку судбину својим пајташима из Савеза за Србију. Наравно, ништа лакше од тога; немају ама баш никакву политичку будућност, једноставно их неће грађани Србије.

На крају желим да кажем да је држава Србија постала јака, стабилна, фискално консолидована земља, земља којој смо повратили достојанство и углед у свету и желимо да оставимо нашој деци државу у којој ће радити и државу којом ће се поносити. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

Реч има Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, данас је пред нама осам споразума о зајму. Ја ћу говорити о једном, а то је Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за Пројекат модернизације и реконструкције мађарско-српске железничке везе на територији Републике Србије, за деоницу Нови Сад – Суботица – државна граница (Келебија).

Данас говоримо о врло важним инфраструктурним законима. Штета је што нема никога прекопута. Ово су капиталне ствари за државу Србију. Наиме, данас говоримо о капиталној инвестицији, највећој у Србији, инфраструктурној, то је „Један појас, један пут“, глобални пројекат. Три земље су учествовале у овоме. Просто ми није јасно кад, како, која је одговорност, обавеза ових људи да дођу, да кажу нешто конструктивно, да урадимо нешто заједно за ову државу. Али добро, вероватно треба да се промени Пословник па да се види ко како зарађује плату и зашто.

Никада у задњих 40 година нису били бољи дипломатски односи између Народне Републике Кине и Републике Србије, захваљујући

господину Александру Вучићу, нашем председнику, и захваљујући господину Си Ђинпингу, председнику Народне Републике Кине. Пре свега пријатељски односи, а онда маса споразума је потписана и на основу ових споразума ми данас имамо израђене бројне пројекте. О неким ћу говорити, неки су тек у реализацији, али ова земља цвета, ова земља се развија јако брзо. Е, зато ја говорим о томе, зато што ме просто вређа као посланицу да гледам прекопута, да нема људи који просто нису заинтересовани за бољитак ове земље.

Ми данас у Србији имамо преко 10.000 градилишта, гради се на све стране. Ми у Београду имамо 1.000 градилишта, а њих нема. Они имају једно градилиште, монтиран шатор и унутра сендвичи. Што каже мој уважени колега, Вудсток. Па је л' то модерна Србија? Није, господо. Међутим, ови људи, који су преварени ко зна колико пута у животу, добро ће знати, када буду избори, ко шта ради, како ради и зашто ради.

Када говоримо о овим споразумима, ја ћу рећи шта је све реализовано у току ових неколико година уназад. Пре свега, набављен је скенер за потребе Управе царина. Затим, пројекат изградње моста Земун–Борча са комплетним прилазницама. Такође, пројекат изградње ауто-пута Е-763, и то деоница од Обреновца до Љига. Такође, пројекат ауто-пута Е-763, али Сурчин–Обреновац, који ће бити пуштен у јуну месецу ове године, тако да ће из Београда до Чачка бити могуће доћи за сат времена. Сетимо се само када је пре пар година на тој несрећној Ибарској магистрали погинула маса људи, а требало је до Чачка доћи за три, три и по сата.

Законом о буџету Републике Србије за 2019. годину одобрена су средства за кредит од Кинеске Експорт-импорт банке. Тај кредит износи милијарду долара, и то за најважнију саобраћајницу, а то је реконструкција, изградња брзе пруге између Београда и Будимпеште. Ова милијарда се односи само на део, деоницу једну, а то је Нови Сад – Суботица. То ће бити изванредна пруга, значи брза пруга, возови ће се кретати брзином од 200 километара на час, а Србија полако иде укорак са развијеним европским земљама. Ова пруга ће бити чвориште између Евроазије и Западне Европе, биће центар. Ето нама пуњења буџета.

Много тога може да се каже о пројектима. Међутим, оно што је мене фасцинирало то је да Кинези, као наши пријатељи, нама увек дају изванредне кредите. Под врло повољним условима ми узимамо кредите. Ево, ова милијарда, то је 85% од комплетног посла што се тиче деонице пруге између Новог Сада и Суботице. Остатак од 15% финансира Влада Републике Србије, али кредити су узимани са каматом од два процента! Ми узимамо са два 2%, а претходници, који нису овде, узимали су са по седам, осам, девет и дванаест процената. Е, ми враћамо њихове кредите,

враћамо њихове камате, а опет смо у суфициту. Е, то се зове – рад, ред, дисциплина и одговорна влада господина Александра Вучића.

Други део, говорићу врло кратко и о томе, брзе пруге. Градиће се Београд Центар – Стара Пазова. Такође је одобрен кредит и тај кредит износи 297.638.000 долара. То је такође 85% комплетне суме коју треба дати за завршетак овог дела пруге, а Влада Србије такође даје 15%.

Кад говоримо о пријатељству са Кином и о томе како они раде, можемо видети извесне деонице пута које су урадили. То је бриљантно, а оно што мене фасцинира, увек је на време. Тако ће се десити у јуну месецу ове године и ја сам срећна што припадам овој опцији вредних, радних, одговорних људи.

Замолила бих господу од прекопута... Наравно, свака част опозицији која седи овде, део опозиције, међутим, овај остатак не долази а прима плату. Срамота за њих, али ће грађани на изборима да кажу своју последњу.

Српска напредна странка ће у дану за гласање подржати све предлоге ових закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите, господине Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Колегинице и колеге, с обзиром да ће за пар минута бити седница Одбора за финансије са Мисијом Међународног монетарног фонда, бићу врло, врло кратак, али посебно јер имам задовољство да говорим иза колеге Арсића, који је све оно добро и паметно што је требало рећи о овим предлозима закона рекао.

Па видите, када погледам, поменула је Љиљана малопре оне празне клупе, ја не гледам празне клупе. Ја погледам оне веселе и веселке, шаторције. Увек кад пођем ујутру на посао, ја прођем поред Председништва и прођем поред једног шатора. Видим да је јутрос повећано бројно стање. Уместо људи, обично их је четири-пет, повећан је број шатора за један. Нек напредују и нек раде.

У њихово време они су узимали кредите са великим каматама и ти кредити су служили за социјални мир, за повећање плата и пензија.

Разлика између ове владе, између Српске напредне странке и државе коју води председник Александар Вучић и њих је управо у томе. Ми имамо и мисију и визију, имамо и циљ и ми се бавимо економским и економски одрживим развојем Републике Србије. Узимамо врло повољне зајмове, које инвестирамо и улажемо, пре свега, у путну инфраструктуру, у железницу, јер без ауто-путева, без јаке железнице нема ни доласка

нових инвестиција, нема ни отварања нових фабрика, нема ни пуњења буџета.

И управо смо то и постигли за ових седам година, од 2012. године до данас, да из безнађа, да из неког стања без перспективе дођемо у ситуацију да нас уважавају, да доводимо стране инвеститоре и да покушавамо да надокнадимо све оно што су неки уништили у периоду од 2000. до 2012. године, када су добра предузећа, вероватно технолошки застарела због свих оних блокада и санкција које смо имали, успели да униште и да распродају.

И никако не може наша позиција бити стартно иста као и земаља у окружењу, на чему је потенцирао исто наш Фискални савет у неким својим анализама. Не, није иста. Ми смо кренули из минуса и долазимо у један велики плус. Долазимо у плус, и управо свих ових осам закона, односно осам уговора о зајму говоре о томе да мислимо о свим деловима – и о привреди, и о локалној самоуправи и о здравству. И већ више пута је данас споменуто да је ту неких 18 градова где ћемо кроз један од ових зајмова од Европске инвестиционе банке определити за уређење инфраструктуре у здравству. Радимо и на уређењу инфраструктуре у локалним самоуправама и, што је најважније, оне виталне, наше стратешке инфраструктуре, завршетак Коридора 11, и надам се да ћемо у следећој недељи, или у недељама које долазе, имати овде и закон који ће дефинисати и онај мој омиљени коридор, а то је Моравски.

Хвала лепо. У дану за гласање, нормално, гласаћемо за предлоге ових закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

Реч има народни посланик Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани министре, поштоване колеге, до пре само седам година држава Србија је узимала велики број кредита под неповољним условима, са високим каматним стопама, како би могла да сервисира свој, у то време изузетно велики буџетски дефицит, који је био негде на око 6% БДП-а, односно у апсолутним цифрама око 190 милијарди динара, или око 1,7 милијарди евра. Ако на све то додамо да је у тим годинама наша привреда била у рецесији, да смо имали негативни раст бруто друштвеног производа, све је то допринело да наш јавни дуг са неких 29%, колико је износио 2008. године, крајем 2012. године стигне до близу 60%, а оно што је још много горе од тога, да има изражену тенденцију раста, па се самим тим пренесе и на 2013, 2014. годину, практично све до тренутка док наша земља у првом мандату премијера Александра Вучића није ушла у структурне реформе и фискалну консолидацију.

И захваљујући томе што смо у 2008. години имали суфицит у буџету, већ четири године раст бруто друштвеног производа, наш јавни дуг је са 70% пао на неких 50%. И опет понављам, оно што је још много важније, он тренутно има изражену тенденцију пада и, када узмемо у обзир да је Светска банка изнела податак да се очекује да ће Србија у наредне четири године кумулативно расти нешто изнад 20%, потпуно је јасно да је и наш јавни дуг у веома безбедној, да кажем, комфорној зони, а да ће тај раст привреде допринети и томе да ћемо имати много више новца и за плате, и за пензије и за јавна улагања. А све то нам омогућава да ове зајмове, о којима данас говоримо, не користимо да бисмо исплаћивали плате или пензије или да бисмо државу вадили из банкрота, већ да бисмо тај новац улагали у развој наше инфраструктуре, без које, сасвим сигурно, нема ни привредног развоја, а наша грађевинска индустрија имала је изузетно велики утицај на раст наше привреде у претходних неколико година.

Онај зајам који је мени свакако најзанимљивији јесте Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за Пројекат изградње ауто-пута Е-763, деоница Прељина–Пожега. Као што знате и као што сте могли да чујете у медијима у претходних неколико дана, деоница од Чачка до Обреновца ће бити готова за неких месечак дана. До краја године, уколико временски услови дозволе, очекујемо и потпуни завршетак деонице од Обреновца до Сурчина, што значи да ћемо за мање од годину дана коначно, после много деценија чекања, имати ауто-пут од Београда до Чачка. Сутра ће председник Србије Александар Вучић положити камен-темељац за почетак изградње деонице Прељина–Пожега. Када знамо да у овој години треба да почне и градња Моравског коридора од Прељине до Појата, потпуно је јасно колико то има велики значај за централну Србију, за град Чачак, за Моравички округ, колико је то важно за привредни развој овог краја, а да не говорим колико је важно и за саму безбедност када се сетимо колико смо живота изгубили на Ибарској магистрали у претходних неколико деценија а могли смо један мањи град или општину да населимо.

Све је то за нас јако важно и све је то оно што су грађани овог дела Србије чекали буквално деценијама уназад. И све то нису били разлози да ми данас видимо посланике опозиције у посланичким клупама, па чак ни оне посланике који долазе из Чачка. Примера ради, Бошко Обрадовић је сматрао да му данас није важно да ми данас разговарамо о ауто-путевима који се граде у околини Чачка, као што му јуче није било важно да разговара о закону који је иницирала Фондација „Тијана Јурић“ а који се тиче најтежих злочина над децом. Није нашао за сходно да се појави у Скупштини Републике Србије, од које прима плату и која му сваког месеца

плаћа кирију за стан у Београду, али је нашао за сходно да разапиње шаторе у Београду, да блокира улице и да малтретира грађане Београда.

Шта год они нама говорили, колико год нас вређали и оптуживали за све и свашта, постоји једна ствар коју не могу да нам узму, а то је чињеница да ће све ове ауто-путеве, фабрике, сву ту инфраструктуру користити генерације које долазе, и за пет, и за 10 и за 50 година, и то је оно што не може нико да нам одузме. И то је оно што представља неку врсту споменика овог времена, времена у коме су грађани Србије Српској напредној странци и Александру Вучићу указали поверење, а ми то, по мом мишљењу, вратили на најбољи могући начин.

И желим овом приликом да позовем све грађане града Чачка и Моравичког округа да сутра заједно присуствујемо полагању камена-темелца за почетак радова на овој деоници ауто-пута. И не само то, већ да сваких месец дана отварамо нешто велико. Почетком јула, после 30 година, биће отворена прва велика фабрика у граду Чачку, фабрика „Форверк“, која се гради на 65.000 метара квадратних у привредној зони, која није постојала до пре три године и у коју је држава Србија уложила пет милиона евра. У тој фабрици у наредних неколико година биће запослено између 1.000 и 1.500 грађана Моравичког округа и мислим да је то најбоља потврда рада ове владе.

Наравно, ми не мислимо да смо решили све проблеме и знамо да нас чека још много посла, али мислим да смо успели у једној најважнијој ствари, а то је да вратимо наду и да променимо тај осећај песимизма и депресије који је владао у овом делу Србије када људи нису веровали да ишта позитивно може да се деси.

Дакле, подржаћу све ове предлоге закона, посебно Предлог закона о измени Кривичног законика, који се тиче најстрашнијих злочина који су се дешавали у прошлости и, упркос свим критикама које смо могли да чујемо у претходним данима, да су то можда мало превише строги закони, мислим да је дошло време да нема више било каквог разумевања нити емоција за оне људе који су спремни да учине најстрашније злочине над децом. Мислим да је ово неки последњи тренутак да донесемо један овакав закон и, на крају крајева, то је и жеља свих грађана, посебно оних који су потписали ту петицију, а то је преко 160.000 грађана. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Парезановићу.

Реч има Драгана Костић.

Изволите, колегинице.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, народни посланици, грађани Србије, данас је на дневном реду предлог закона о потврђивању уговора о зајму за кредите углавном за инфраструктурне пројекте у Србији. Још

2014. године, захваљујући нашем садашњем председнику Републике а тада премијеру Александру Вучићу, потписан је Меморандум о разумевању и сарадњи на Пројекту мађарско-српске железничке везе између Народне Републике Кине, Мађарске и Србије. Ово је свакако један од највећих инфраструктурних пројеката код нас у Србији, о коме данас разговарамо и који треба да допринесе свакако развоју наше привреде, трговине и свих осталих привредних делатности у Србији.

Вредност овог пројекта који се односи на модернизацију и реконструкцију пруге између Новог Сада и Суботице, односно државног прелаза Келебија, за који треба узети кредит из Експорт-импорт банке Кине је 988.380.500 долара. Дужина ове пруге је 108 километара и треба да омогући кретање возова брзином од 200 километара на сат. Каматна стопа за узимање овог кредита је 2% годишње и рок доспећа кредита је 20 година. Трошкови обраде су 0,25%, колико је исто и провизија на неповучена средства. Крај радова се очекује 2023. године.

Свакако, ово је део глобалног пројекта „Један појас, један пут“ и има двоструки значај за Србију јер повезује Евроазију са Централном и Западном Европом, као и укључивање у Трансевропску транспортну мрежу.

Инвеститор овог пројекта јесте „Инфраструктура железнице Србије“ и можемо са поносом да кажемо да никада више није улагано у реконструкцију и модернизацију пруга, али исто тако је значајно нагласити данас и да се улаже у реконструкцију и модернизацију локалних пруга.

За ову годину планирано је преко 320 километара локалних пруга да се модернизује, а од тога ће вероватно бити 280 километара. Међу тим пругама су свакако битне пруге Ниш–Зајечар, која је дужине 108 километара, Лапово–Краљево 84 километра, Суботица–Сента 38,5 километара, Марковац–Ресавица 53 километра и Кумане – Банатско Милошево 28 километара. Јуче је у железничкој станици Умчаре почела реконструкција пруге Јајинци – Мала Крсна, а исто подразумева и реконструкцију железничке станице у Малој Крсни. Сем овога, прошле године, јуна 2018, започет је и извођач је уведен у посао на реконструкцији, модернизацији дела пруге Београд–Будимпешта која се односи на Београд Центар – Стара Пазова и рок за завршетак ових радова је 36 месеци. Значајно је рећи да финансијска реализација овог пројекта износи преко 25%, а да је физичка реализација пројекта 5%.

Ово је само један део позитивне и добре сарадње са Кином што се тиче ове пруге Београд–Будимпешта, јер знамо да су најбрже пруге управо у Кини и да имају највише позитивног искуства што се тиче железнице. Међутим, значајно је споменути да ми имамо и друге добре односе са

Кином. Што се тиче Железаре Смедерево, не смемо да заборавимо 2016. годину, када ју је Компанија „Хестил“ купила за 46 милиона евра. Затим да је 2017. године Кина отворила Кинеску банку, која је четврта светска банка по висини капитала. Затим да је 2018. године ЕПС, после три деценије, почео да гради термокапацитете који се односе на Костолац БЗ, снаге 350 мегавата, управо са кинеском компанијом. Затим, управо смо сведоци да је РТБ „Бор“ пре пар месеци преузео „Зиђин“, кинеска компанија која је уплатила 350 милиона долара и постала 63% власник те компаније, али је такође уплатила и 200 милиона дуговања по УППР-у које је тада имао РТБ „Бор“.

Све захваљујући нашем председнику Александру Вучићу, његовом личном залагању и даље ћемо сигурно имати добре односе, не добре, него изузетне односе и са Мађарском и са Кином, и у дану за гласање подржаћу цео сет закона који је данас на дневном реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Костић.

Реч има Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницом, даме и господо народни посланици, сви предложени споразуми и уговори показују у ствари једно – да је Република Србија једно велико градилиште, у којој се даноноћно ради и гради за бољу садашњост и још бољу будућност генерација које долазе. Развијена инфраструктура је економски замајац сваке земље и омогућава бољи квалитет живота сваког њеног грађанина.

Политика Српске напредне странке, политика нашег председника Александра Вучића јесте бољи квалитет живота грађана Србије и зато ћемо у дану за гласање подржати све споразуме и уговоре.

Најпре морам да истакнем да је улагање у инфраструктуру у ствари улагање у развој, омогућавање повољног пословног амбијента за прилив инвестиција, омогућавање нових радних места, омогућавање развоја услуга, омогућавање повећаног броја туриста, отварање, наравно, и нових школа, реконструкција старих школа, отварање нових болница, реконструкција и модернизација старих болница и, наравно, дигитализација јавне управе, а све у циљу квалитетнијих и бољих услуга грађанима Србије.

Шта смо затекли 2012. године? Једну урушену, једну упропашћену земљу, земљу пред банкротством, земљу без фабрика, 400.000 радника на улици, јавни дуг од 78% БДП-а, незапосленост од 26,9%, једноставно, затекли смо прах и пепео.

Захваљујући само одговорној политици председника Александра Вучића, Владе и СНС успели смо да Србију подигнемо из пепела и да Србија већ четврту годину заредом има суфицит у буџету и да данас буде једна од најбрже растућих економија у Европи.

Оно на шта ћу се осврнути то је свакако уговор о кредиту за повлашћеног купца између Владе Републике Србије, коју представља Министарство финансија, и Експорт-импорт банке, кинеске државне банке, а која се односи на изградњу деонице ауто-пута Прељина–Пожега у дужини од 30,9 километара и чији ће камен-темељац управо сутра поставити председник Републике Александар Вучић.

Морам да истакнем да изградња Јужног коридора, односно Коридора 11, требало би да се заврши од Београда до Прељине већ до краја године. Морам да истакнем да је деоница у дужини од 40 километара Љиг–Прељина завршена 2016. године и да се даље наставља са градњом овог ауто-пута који би требало да повеже Републику Србију са Црном Гором, али оно што је значајно то је да ће из Пожеге један крак ићи према Бољарима, граници са Црном Гором, а други крак требало би да иде према Ужицу и Котроману како би се Република Србија спојила и са Републиком Српском, односно са Босном и Херцеговином, то је ауто-пут према Сарајеву.

Оно што на крају желим да истакнем то је да су напредак и развој од 2012. до 2018. године, када је СНС преузела власт, сасвим видљиви, да они са наше десне стране, а то је „жуто тајкунско предузеће“ оличено у Драгану Ђиласу, Вуку Јеремићу, Борису Тадићу и Бошку Обрадовићу, све што су знали, знали су да пуне своје приватне џепове и банковне рачуне у милионима евра науштрб грађана Србије.

За време вршења власти градоначелника Драган Ђилас је оставио празан буџет у граду од 1,2 милијарде евра. Тако су они радили. Данас се копрцају у сопственом блату, блату мржње и зла, и то грађани препознају. Зато их и неће и зато гласају за оне који воде рачуна о грађанима Србије, а то је Александар Вучић и СНС. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Вукојичић.

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницом, даме и господо народни посланици, ја ћу се осврнути кратко на предлоге за потврђивање финансијских уговора који се односе на локалне самоуправе, зато што знам колико је локалним самоуправама важно да заједно са Републиком учествују на пројектима.

Најпре Финансијски уговор Партнерство за локални развој са Европском инвестиционом банком, који ће учинити да се Србији одобри зајам у износу од 22 милиона евра за финансијску подршку инвестицијама у преко 40 јединица локалне самоуправе, управо које су у претходном периоду биле погођене поплавама, мигрантском кризом, које имају низак степен развијености и оне које су постигле добре резултате у реформи јавне управе. Пројекат ће обухватити реконструкцију општинских зграда, изградњу пијаца, обнављање вртића и биоскопа.

Још један финансијски уговор који ће Србија закључити са Европском инвестиционом банком а који бих ја желела да истакнем је Оквир за јачање отпорности локалне инфраструктуре. Он подразумева износ од 40 милиона евра и, што је јако важно, односи се на водоводну и канализациону инфраструктуру.

Често се у водовод улажу средства из разлога хитних интервенција или средства која су лакше доступна локалним самоуправама. Због тога морају да се поставе приоритети у смислу потрошње, коришћења изворишта, смањења губитка воде или реконструкције старих водоводних система. Слични проблеми су и у канализационој мрежи. Дакле, морају се поставити приоритети у изградњи канализационих мрежа, колектора и мора се увести ред у коришћење, односно у постојање подземних вода и земљишта.

Наравно, ово је све важно за локалне самоуправе, а то ни данас посланике који подржавају шатор-политику не интересује. Њих не занима реалност, њих не занима живот грађана Србије, они живе у паралелном свету. Од јуче имају и своје пасоше које им је Зоран Живковић поделио.

Још један доказ њиховог лицемерја је и званично саопштење ДС, у коме се каже да је доношење Тијаниног закона заправо пропаганда, заправо начин на који СНС прикупља јефтине политичке поене и злоупотреба права. Ето са каквим људима ми желимо да разговарамо и ето какве људе ми желимо да позовемо да се врате у Парламент. Али овом приликом ја се и њима обраћам, па ћу им ја овом приликом говорити како ми отварамо ауто-путеве, а они када се буду вратили у Парламент нека нам кажу шта су они учинили за грађане Србије.

Дакле, желим да кажем да ће се у суботу крак Коридора 10 од Мађарске до Северне Македоније пустити у саобраћај. Дobili смо најсавременији ауто-пут, по свим светским и европским стандардима. Ако знамо да је само у 2018. години кроз нашу земљу прошло 56 милиона аутомобила, знамо колики је значај. Овога, наравно, не би било да немамо стабилан буџет и стабилну економију.

Стога позивам посланике да подрже ове предлоге, да подрже интенцију Владе да Србија буде модерна и развијенија земља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Жарић Ковачевић.

Реч има Десанка Репач.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, господине председавајући.

Поздрављам представнике Владе, поштоване колеге и грађане Србије.

Од осам споразума који су данас на дневном реду ја бих хтела нешто да кажем о Предлогу закона о потврђивању Оквирног споразума о зајму између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије за финансирање јавног сектора, унапређење инфраструктуре у области здравствене заштите у Србији.

Данас се здравствени систем Србије рангира на 18. месту у Европи, од 35 држава Старог континента. То је овај моменат. Године 2012, 2014, односно 2016. године када је промењена власт у Војводини, СНС је затекла разорену државу, банкрот. Демократске владе су разориле, уништиле све, опустошиле здравство – руниране болнице, забрањено је било запошљавање, здравственим радницима је била забрањена специјализација. Уништено је све сем људског ресурса.

Захваљујући идеји Александра Вучића, његовој храбрости, одлучности и доношењу ризичних одлука земља је кренула у опоравак на свим нивоима. Ово је био огроман посао у последњих неколико година. Много се урадило и у здравству, и много је учињено, али увек је недовољно. Радујем се овом закону и свим законима, а посебно законима из здравства, јер га то унапређује и највећу корист имају грађани, олакшава им живот, осавремењује терапија.

Степен развијености земље одређује карактер и квалитет здравства, здравствене заштите сваке земље. Здрави грађани су темељ развоја сваке земље. То је основ одакле све креће. Нема напретка без здраве нације, нема продуктивности. Држава је дужна да обезбеди здравствену заштиту свим грађанима на сваком нивоу.

Оквирни споразум о зајму потписан је са Банком за развој Савета Европе у Београду 4. априла 2019, а у Паризу 15. априла 2019. године. Одобрен је зајам за финансирање здравствене инфраструктуре, болничке опреме у одабраним здравственим институцијама широм Србије, у износу од 200 милиона евра. Пројекат предвиђа инвестирање и изградњу, проширење и рехабилитацију око 18 здравствених установа широм Републике Србије. Здравствени центри Ваљево, Врање, Зајечар, Смедерево, Параћин, Пирот, Краљево и остали, међу којима је и Суботица, део су овога пројекта; Суботица, која је добила око 22 милиона евра за рехабилитацију.

Средства будућег зајма планирана су као подршка већ постојећим инвестицијама државног буџета у здравствени центар, чиме се допунило недовољно издвајање за здравствену инфраструктуру. Процењена вредност овога пројекта је минимално 350 милиона евра, од којих ће Банка финансирати 60%, односно износ од 200 милиона евра, а све остало иде из буџета.

Поздрављам предлог овог закона, подржавам све ове законе. Они су за добробит нашег бољег сутра, за бољитак наших грађана и за све нас. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Александар Марковић.

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, данас расправљамо о веома важним предлозима закона, уговора, споразума и претходни говорници су изнели готово све оне чињенице и аргументе зашто треба да усвојимо ова предложена акта и који су то најзначајнији бенефити за грађане и привреду Србије.

Нажалост, и ова седница протиче у одсуству дела опозиције, који очигледно имају неке друге обавезе, хране голубове у парку испред Председништва. Немам ништа против голубова, мада има више голубова него њих, али то је нешто што на најбољи начин показује њихов однос према Народној скупштини, према својим обавезама овде у Парламенту, али и према грађанима који су их бирали.

Као што су и јуче и у уторак избегли да се изјасне о тзв. Тијанином закону – а нисмо могли да живимо од њих када су нас оптуживали како не желимо да усвојимо Тијанин закон, како подржавамо убице и остале глупости – тако и данас избегавају да се изјасне о овим важним уговорима и споразумима са међународним финансијским институцијама које ће омогућити бројне развојне пројекте, како смо и чули, унапредити путну и железничку инфраструктуру и подстаћи даљи привредни раст Србије.

Такође не могу а да не приметим наставак хистерије у једном делу јавности, у неким медијима, усмерене против Српске православне цркве, против неких владика и против патријарха Иринеја. Погледајте овај оркестрирани напад једних новина. Дакле, то је давно престао да буде лист, то је постао памфлет политички Савеза за Србију. У питању је „Данас,“ који три дана већ води оркестрирану кампању и против патријарха и против Српске православне цркве и против Александра Вучића.

Ево, три дана заредом на насловној страни иде напад на патријарха само зато што се патријарх усудио да каже како се Вучић бори, јуначки

бори, и за државу и за народ и за Косово и Метохију. То је једини патријархов грех, али очигледно неопростив. Да је патријарх рекао нешто лоше о Вучићу, одмах би био проглашен и за јунака, и за хероја и за свеца од истих тих медија. Међутим, похвалио је пожртвовање и борбеност председника Србије и сад је одмах проглашен за бота СНС-а. Ускоро ће да га прогласе за сендвичара, како нас зову.

Погледајте овај скандал. Ево, Народна странка Вука Јеремића на Твитеру прави фото-монтажу патријарха Иринеја и извргава руглу патријарха. И много је других јунака из Савеза за Србију који се ругају данима на Твитеру патријарху. Немам времена сада да читам све ове гадости. Е, са таквим људима ми имамо посла, са људима који су спремни да нападну патријарха Иринеја и Српску православну цркву и свакога онога ко се бори за српске националне интересе, без имало срамоте.

Ја бих желео, због мојих колега које треба да говоре, из свих ових разлога, да позовем све народне посланике да подрже ова предложена акта, али и све остале напоре Владе Србије и председника да од Србије направимо пристојну и уређену земљу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Реч има Ивана Николић.

Изволите, колегинице Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницом, даме и господо народни посланици, на дневном реду имамо потврђивање споразума, за које је одмах важно истаћи да се данас бавимо њиховим потписивањем са земљама које ће свој новац дати, позајмити Србији, а који Србију препознају као одговорног, сигурног и поузданог партнера, уверавајући се у добру сарадњу у претходном периоду, уверавајући се у добру сарадњу и данас и очекујући добру сарадњу и у будућности.

Потврђивање споразума на дневном реду односи се на важне инфраструктурне пројекте и партнери који потписују ове акте са Републиком Србијом сигурни су да ће новац бити усмерен онако како треба, а грађани наше земље ће свакако осетити добробит тих улагања. Данас за Србију и руски, и кинески, и европски, и азербејџански и турски инвеститори знају да ће зајмови и кредити бити усмерени у реализацију пројеката, за разлику од праксе која је била на снази до 2012. године. До 2012. године зајмови и кредити били су усмеравани на исплате зарада запосленима, на исплате пензија пензионерима, просто на очување социјалног мира. То је апсолутно лош приступ, практично катастрофалан приступ, који нема перспективу и који директно води државу у проблем и у позицију да нико неће са њом да сарађује.

Није било нимало једноставно председнику Александру Вучићу, најпре на челу Владе Републике Србије, да се суочи са тим проблемима, да изађе пред грађане и да спроведе реформске процесе а, опет, да стави Србију на стабилне ноге, где је Србија данас једна пожељна дестинација за нове инвестиције. Ето, само у 2018. години статистика говори да смо имали три и по милијарде евра директних страних инвестиција, што Србију сврстава у лидера региона.

Осврнућу се на споразум, односно на Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит за повлашћеног купца за Пројекат изградње ауто-пута Е-763 Београд – Јужни Јадран, деоница Прељина– Пожега. Грађани западне Србије се нарочито радују изградњи ове деонице, односно наставку изградње деоница Коридора 11. Приоритет рада Владе Републике Србије заиста јесте изградња добре саобраћајне инфраструктуре и са поносом ћу да кажем да смо сведоци једног таквог деловања, чиме се директно привлаче инвеститори, где се граде нове фабрике, отварају нова радна места, а самим тим и подиже ниво квалитета живота наших грађана.

Сада у суботу пушта се у саобраћај и Коридор 10. Направљен је ауто-пут за народ и Влада Републике Србије је још једном показала да оно што је обећано и испуњава. Овај ауто-пут је изграђен по свим европским и светским стандардима. Исто тако, великим интензитетом приводе се и крају радови на изградњи Коридора 11 на одређеним деоницама. Ускоро ћемо имати комплетно завршен и пуштен у саобраћај део ауто-пута Е-763 Београд – Јужни Јадран, од Обреновца до Прељине, а ево и заједничким деловањем и овим нашим ангажовањем данас почиње изградња деонице Прељина–Пожега.

Важност потписивања споразума о којима данас говоримо и значај да се о њима гласа посланици Српске напредне странке са својим коалиционим партнерима апсолутно препознају, а они који не желе да о овоме говоре и не желе да подрже ове законе, као и предлоге закона из првог дела седнице, само зато што је њихов предлагач Влада Републике Србије, свакако ће и они осетити добробити спровођења оваквих законских решења, као и сви остали грађани Републике Србије, јер политика Српске напредне странке је апсолутно у интересу свих грађана у нашој земљи.

Тако да, у дану за гласање свакако ћу подржати предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

Реч има Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре, колеге и колегинице народни посланици, уважени суграђани, у претходна два дана, односно у првом делу ове седнице имали смо расправу о законима који су из домена Министарства правде. Заиста исцрпна и квалитетна расправа од стране колега који су правници.

Морам рећи да апсолутно подржавам пооштравање казних мера, казнене политике према изгредницима овог друштва, према онима који су на најгори могући начин прекршили закон, извршили тешко убиство, силовање немоћних лица, деце или трудница, и заиста заслужују доживотну казну затвора без могућности условног отпуста, јер њима и јесте место иза решетака. Може ово да звучи можда нехумано, али се питам где је хуманост била када су то дело починили.

А они који нису присутни на овој седници, не знам да ли такве изгреднике подржавају и зашто нису присутни да расправљају о овако тешким законима. Само могу да закључим да просто не брину о грађанима и безбедности грађана Републике Србије.

У овом делу седнице имамо на дневном реду, дакле, законе из области финансија и узећу учешће у овој расправи.

Када су финансије у питању, начини финансирања, без обзира на ком су нивоу управљања, они привлаче велику пажњу. Ово су предлози и споразуми који ће буквално утицати на инфраструктуру, на ауто-пут Прељина–Пожега, уопште на железничку везу Србије и Мађарске, јер је то деоница пута између Новог Сада – Суботице – Келебије и просто први и основни задатак, најважнији, јесте било вођење финансија од стране претходне Владе на челу са Александром Вучићем, као и ове на челу са премијерком Аном Брнабић. Ми смо показали да можемо добро да водимо финансије, а резултат тога је да је у последње четири године присутан суфицит у буџету.

Дакле, шта је то што обезбеђује сигурне финансије? Свакако да јесте развој привреде. Оно што је обезбедило развој привреде засигурно јесте развој индустријских зона у многим градовима, где су се ревитализовале постојеће и довеле нове компаније, како у Зрењанину, Новом Саду, Шиду, Шапцу, Нишу, Београду и просто морам вам на неком свакодневном примеру, Средњобанатског управног округа, рећи како се то огледа у пракси.

Зрењанин је град који није имао обилазницу. Имали смо великих проблема са пуцањем фасада, као и густим саобраћајем, односно био је отежан. Изградњом обилазнице око нашег града и том инвестицијом у вредности од 423.000.000 динара ми ћемо растеретити тај саобраћај и повезати наше две индустријске зоне.

Ми се стално хвалимо и волим кад чујем да други напомену како највећа инвестиција последњих деценија од милијарду долара долази управо у Зрењанин, у град на Бегеју. Ми у последњих 27 година нисмо ниједан мост изградили, а ове године ћемо почети и са тим пројектом. На то смо изузетно поносни. Овом компанијом, као и оним које долазе са њом, повезаће се и локалне, које ће им бити, наравно, комитенти и апсолутно ћемо утицати на смањење незапослености. Тиме ћемо помоћи и Сечњу, Житишту, Бечеју, Јужнобанатском, као и Севернобанатском управном округу.

За све оне који не прате или нису знали, Зрењанин је град спорта. Ми сада улажемо у нашу реконструкцију једног стадиона, велелепног, са атлетском стазом, и то је инвестиција у износу од 200.000.000 динара. Истовремено реконструишемо „Кристалну дворану“. Из ког разлога? У Србији ће се за месец дана одржати једна велика манифестација, Европско првенство у кошарци за сениорке. Де-група ће се такмичити у граду на Бегеју и у реконструкцију наше „Кристалне дворане“ уложено је 42.000.000 динара, како у вентилацију, сам семафор или паркет. И не могу, наравно, да заобиђем и стари „Медисон“, где је реконструисан паркет.

Морам рећи, с обзиром да смо мултинационална средина, имамо јако добру комуникацију и сарадњу са националним мањинама. Наравно, бринемо о инклузији Рома и недавно је и министар Ђорђевић посетио Зрењанин и имао је радни састанак у Центру за социјални рад. Помогао нам је и указао како да радимо и убудуће.

Оно што је повезано са тим јесте свакако да бригу о грађанима води и Општа болница „Ђорђе Јовановић“, која редовно одржава превентивне бесплатне прегледе, а за сваку похвалу је да је посебна бања, рехабилитациона бања „Русанда“ у Меленцима уложила 10.000.000 динара како би се реконструисао затворени базен и цео пелоидни блок, што ће наравно утицати на квалитет лечења, а надамо се и на туристички потенцијал овог краја.

У Зрењанину се тренутно граде стамбени објекти за 40 станова за избегла и расељена лица. То је у оквиру регионалног стамбеног програма. Ова инвестиција је у износу од 922.000 евра и град је учествовао тако што је омогућио земљиште. Претходни веома добар пример јесте да смо већ уручили 11 кључева за 11 станова избеглим и расељеним лицима, инвестиција од 274.000 евра.

Не могу да кажем да радимо само на развоју града, већ и насељених места. Јако добар пример је насељено место Јарковац. Не знам да ли знате, али у Јарковцу су се некада производиле машине и трактори ИМТ-а, који је привремено био угашен, индијска компанија ТАФЕ је преузела. И данас на Пољопривредном сајму у Новом Саду ми имамо изложен стари трактор

539, старе наше производње али нов, у том смислу, и заиста смо поносни на то.

Могла бих још много да причам о свим пројектима који се планирају и који се реализују. Међутим, ништа то не би било омогућено да развојне агенције не раде добро свој посао, да немамо добру комуникацију Покрајинске и Републичке владе, велику помоћ нам је уручио министар Горан Кнежевић, и разумевање председника Александра Вучића, тако да је Зрењанин ревитализован.

Равномерно улажемо у будућност и то је засигурно опција која пише историју. Охрабрује ме сваки наредни потез и корак, зато што оправдава програм који води Српска напредна странка. Стога ћу ја засигурно подржати све предлоге закона који су на дневном реду. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Тијана Давидовац.

Изволите, колегинице.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Путни правци кроз Републику Србију представљају најкраћу и најефикаснију везу између Западне и Централне са Јужном и Југоисточном Европом.

Пред нама се данас налази Предлог закона о потврђивању Уговора о зајму за кредит које Министарство финансија узима од Кинеске Експорт-импорт банке за Пројекат изградње пута Е-763 на деоници Прељина–Пожега у износу од 445.000.000 долара, од чега се 15% финансира из буџета Републике Србије.

Укупна дужина Коридора 11, који се простире од Београда до границе са Црном Гором, износи 258 километара. Деоница Прељина–Пожега дугачка је 30,9 километара и подељена је на три мање деонице. Комерцијални уговор са кинеском компанијом „Чајна комуникејшн констракшн компани“ у вредности од 400.000.000 евра потписан је 2017. године и односи се на пројектовање и извођење радова на овој деоници. Планирани рок за изградњу ове деонице је три године, а предвиђене су три петље, мостови и три тунела.

Последња деоница на Коридору која ће се уговарати је, након завршетка деонице Пожега–Прељина, од Пожеге до границе са Црном Гором, код Бољара, која је дуга нешто више од 100 километара и представља најкомпликованији део пута, са много мостова и тунела, чија се вредност процењује на око милијарду евра.

Изградња Коридора 11 има велики значај за повезивање наше земље и региона, посебно јер је део будућег ауто-пута Београд–Сарајево, пошто

од Пожеге до границе са Босном и Херцеговином преостаје да се изгради око 60 километара пута.

Деоница Љиг–Прељина, која је дугачка 40,36 километара, пуштена је у саобраћај 2016. године. Вредност ове деонице, која је финансирана из кредита Републике Азербејџан, коштала је 308 милиона евра. Деоница Обреновац–Уб–Лајковац–Љиг, која се гради од 2014. године, дугачка је 62,7 километара. Вредност радова на деоници Обреновац–Уб и Лајковац–Љиг износила је 335 милиона долара, од чега се 10% финансира из буџета Републике Србије, а остатак из кредита Кинеске Ексим банке. Деоница Уб–Лајковац коштала је 73 милиона евра и финансирана је из буџета Републике Србије. Деоница Обреновац–Прељина биће пуштена у саобраћај током следећег месеца, што ће у значајној мери растеретити Ибарску магистралу и нашим грађанима олакшати кретање на овој релацији.

Лоша саобраћајна инфраструктура годинама је била један од највећих развојних ограничења Србије. Значај изградње Коридора 10 и 11 је вишеструка, како за грађане и привреду, тако и за развој локалних самоуправа. Изградња модерних саобраћајница омогућава бољу повезаност и интензивнији транспорт и трговину, локалне самоуправе су привлачније за стране инвеститоре, за изградњу фабрика и отварање нових радних места. Такође, знатно доприноси и развоју туристичких дестинација.

Данас имамо позитивне макроекономске показатеље, имамо суфицит у буџету, инфлацију у предвиђеним границама, стабилан курс евра, смањење јавног дуга и дефицита платног биланса, а све то смо постигли кроз одговоран рад Владе Републике Србије и нашег председника Александра Вучића, што нам је омогућило, између осталог, да се покрену значајни инфраструктурни пројекти, а у последњих неколико година изграђено је и више километара путева него деценијама пре тога.

Захваљујући одговорној економској политици и стабилизацији јавних финансија ми данас имамо новац који можемо да трошимо на изградњу путева, обданишта, болница, школа, што је у интересу наших грађана, који нам дају свакодневну подршку јер су нас изабрали да градимо пристојну и модерну Србију а у прошлост послали хулигане који малтретирају наше грађане и деболирају наше градове. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Давидовац.

Реч има Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Уважене колеге, поштовани министри, поштовани грађани Републике Србије, ако би мене лично питали шта је то што грађане највише интересује када су у питању све ове наше скупштинске расправе, сигуран сам да су то теме попут ових које су данас пред нама, пре свега оне које се тичу изградње пруга и путева у Републици Србији. То је некако и логично. Ваљда је јасно да је изградња пруга, путева и друге саобраћајне инфраструктуре основни услов за развој читавог једног друштва, па самим тим и породице и појединца у Републици Србији а и шире.

Међутим, ови уговори о којима данас говоримо су свакако један значајан политички аспект и они осликавају и показатељ су данашњег, да кажем, политичког и сваког другог угледа Републике Србије, за који је пре свега заслужан председник државе, али на крају крајева и Влада и грађани, који пружају подршку већ из избора у изборе и председнику и Влади Републике Србије.

Ако добро погледате ове уговоре, свакако да можете видети и у њима приметити да Србија никада није имала бољи међународни углед код великих светских политичких актера, пре свега када је у питању, ево конкретно код ових уговора, велика Кина, и показатељ је доброг односа наших власти са кинеским властима, истовремено чувајући добре односе са свима другим важним политичким факторима у свету.

Са друге стране, можете приметити да се ради и о развоју регионалне сарадње и развоју сарадње са свим нашим суседима. Па погледате уговор који се тиче изградње железнице према нашем северном суседу Мађарској, и то несумњиво говори о развоју неких добрих регионалних односа. Али, са друге стране, говори сигурно и о развоју бриге према нашим сународницима у региону, јер уговор о изградњи ауто-пута према Пожеги и даље према Републици Српској то сигурно јесте сам по себи и он доноси и показује бригу, да кажем, о нашем јединственом националном корпусу на Балкану, и посао на његовом увезивању, пре свега на увезивању са Републиком Српском.

Када говоримо о развојној ноти ових уговора, јасно је ваљда да то могу говорити, пре свега, са аспекта локалне самоуправе из које долазимо, пре свега из Суботице. Ово је нешто што ће поред свих оних ствари које су до сада биле добре и које су финансиране последњих година у Суботици, и ауто-пут Коридора 10, и Ипсилон крак, и инвестиција на Палићу, и Народно позориште, и градска инфраструктура у Суботици, на крају крајева, поред овога ће створити један добар амбијент за инвестиције, самим тим и за живот сваког појединца у локалним самоуправама.

Поштовани министре, узевши све ово у обзир сигуран сам и могу да вам пренесем захвалност са севера Србије, уз истовремену молбу да наставите овим путем и када је у питању сарадња са нашим северним мађарским суседом, али и када су у питању рокови предвиђени за реализацију ових пројеката. С тим у вези молим вас још једном да чувате и да унапређујете сарадњу са нашим суседима, са нашим сународницима у региону и, док год те ствари теку тим правцем, будите сигурни да ће људи и из Суботице и из Севернобачког округа, сигуран сам и из Србије, из Републике Српске на крају крајева, пружати подршку и овој Влади и СНС и нашим партнерима заједно са нама. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Дубравка Филиповски.

Изволите, колегинице Филиповски.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: председавајући, само ми реците колико имам минута.

(Председавајући: Три и по минута. Изволите.)

Одлично. Хвала вам.

Споразуми о којима данас расправљамо су доказ да је развој инфраструктуре, да су модернизација и развој Србије, као и бољи живот грађана, један од приоритета СНС, која је стожер владајуће коалиције, и наравно Владе Републике Србије. Ови споразуми су важни за развој путне и железничке инфраструктуре, здравствене инфраструктуре, као и унапређење електронске управе.

Предвиђања стручњака су да ћемо за само неколико година 70% БДП-а имати из саобраћаја и из телекомуникација и да ће ниво животног стандарда свих грађана зависити управо од тога колико смо повезани и од комуникација. Зато је циљ државе Србије и Владе Републике Србије да интензивно радимо на изградњи инфраструктуре, што ови споразуми управо и показују. Насупрот њих ми имамо опозицију која је прекопута нас, у Пионирском парку, испод белог шатора, уместо да је овде у Парламенту, а у ствари већина садашње опозиције је некадашња власт због које је Србија била на финансијском и економском издисају, и то је права суштина.

Управо смо ових дана сведоци да је после толико година завршен јужни крак Коридора 10 на једној веома тешкој деоници, у Грделичкој клисури, и да ће за викенд коначно бити отворен. Са циљем да Коридор 10 у најскорије време буде завршен и да се повеже са осталим путним правцима у Србији, ми данас расправљамо о Предлогу закона о потврђивању уговора о зајму за кредит са Ексим банком за изградњу деонице од Прељине до Пожеге.

Други важан споразум је везан за изградњу пруге Београд–Будимпешта. Конкретно, овде је реч о деоници пруге од Новог Сада до прелаза Келебија. Реч је о комерцијалном кредиту који има вишеструки значај за наше грађане. За неколико година кретаћемо се од Београда до Будимпеште за два сата. Пруга Београд–Будимпешта је глобални пројекат, део пројекта „Један појас, један пут“ који повезује Европу са Азијом. Затим, модернизацијом ове пруге Србија ће бити укључена у Трансевропску транспортну мрежу, што је од посебног значаја са становишта европских интеграција.

Један веома важан споразум за Београђане, за град Београд, везан је за изградњу канализационе инфраструктуре на левој обали Дунава. Због споразума који имамо са Европском инвестиционом банком коначно ће грађани који живе у Овчи и Борчи за годину-две имати канализацију. Управо је Европска инвестициона банка одобрила и бесповратна средстава за пројектну документацију и за изградњу ове канализације од 1,1 милијарде евра.

Дакле, свих осам споразума је веома важно за унапређење грађана Србије и цела ова седница, са правосудним законима од јуче и овим споразумима од данас, може у ствари показати која је разлика између СНС и дела опозиције, која је у белом шатору у Пионирском парку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Филиповски.

Пошто на листама посланичких група нема више пријављених за реч, пре закључивања заједничког јединственог претреса, питам – да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника? (Не.)

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички јединствени претрес о предлозима закона из тачака од 6. до 13. дневног реда и обавештавам вас да настављамо са радом сутра у 10.00 часова.

Хвала.

(Седница је прекинута у 15.20 часова.)